

Travelling News

from and for
tourism lovers

quarterly
September '17

SPECIAL #100

Summary

Éditorial -Voorwoord (Gilbert Menne).....	3
--	---

Histoire de Travelling News | Geschiedenis van Travelling News

• Travelling News, passé, présent et avenir (Gilbert Menne).....	4
• Genesis van Travelling News (Walter Roggeman).....	8
• Travelling News... grasduimen in honderd nummers! (Patrick Perck).....	10
• Petit historique de Travelling News (Jean-Claude Couchard).....	12

Voyages et découvertes | Reisimpressies en ontdekkingen

• Alberta : van bizons en cowboys (Frans Rombouts).....	15
• Escapade à Ajaccio (Claudine Clabots).....	20
• (Een stukje) Hongarije per fiets (Karel Meuleman).....	27
• Bienvenue dans les Cyclades (José Burgeon).....	32
• (Her)ontdek Costa Brava (Patrick De Groot).....	37
• Chiny et Florenville, fleurons de la Gaume (Gilbert Menne).....	42
• Chiny en Florenville (Patrick Perck).....	47
• Texel : eilands lekker leuk (Jempi Welkenhuyzen).....	52
• Bien-être, culture et santé en Émilie-Romagne (Maité Lanthin).....	57
• Un passionnant citytrip à Caen (Gilbert Menne).....	60

Actualité touristique | Toeristische actualiteit

• Inhuldiging Internationale Maasfietsroute (Patrick Perck).....	65
• La Nouvelle Aquitaine à Bruxelles (Gilbert Menne).....	70
• Un Martin's Hotel à Alden Biesen – Nausicaä, Nationaal Centrum van de Zee – Premier vol Bruxelles-Constanta (Gilbert Menne & Karel Meuleman).....	72

Activités UBJET | UBJET activiteiten

• Uitstap naar Mechelen – Bezoek aan het Kapittel van Anderlecht (Patrick Perck).....	74
• A tourist takes a picture... in Canada (Karel Meuleman).....	78

Advertising rates – Editorial committee – contact	79
--	----

Le prochain numéro paraîtra en décembre 2017. Les textes et photos doivent parvenir au rédacteur en chef avant le 1er novembre. Het volgende nummer verschijnt in december 2017. Teksten en illustraties moeten bij de hoofdredacteur binnen zijn vóór 1 november.

Front Cover : De baai van Kotor in Montenegro. © Foto: Karel Meuleman.

Back cover : Mechels wandtapijt © Foto: Patrick Perck

Éditorial

DE «NOUVELLES» À «TRAVELLING NEWS», 100 NUMÉROS AU SERVICE DU TOURISME

L'Union belge des Journalistes et Écrivains du Tourisme fête en ce 21 septembre le centième numéro de son magazine Travelling News. Depuis 1951, notre publication informe ses lecteurs sur ses voyages et découvertes et l'actualité touristique en Belgique et dans le monde.

Depuis le modeste bulletin mensuel stencilé «Nouvelles – Nieuws», et les trimestriels imprimés «JET-Info», «UBJET-Info», que de chemin parcouru jusqu'à notre «Travelling News» digital d'aujourd'hui!

Je tiens à souligner que notre magazine est le fruit du travail d'une équipe. Je rends donc un hommage particulier à mes prédécesseurs: les anciens présidents Arthur Haulot, Nicky Hendricé, Walter Roggeman et les rédacteurs en chef Irène Dept, Louis Nusselein et Patrick Perck. Je n'oublie pas également Jean-Claude Couchard qui nous a cédé les droits de son ancien magazine, Frans Rombouts, organisateur de notre site internet, Karel Meuleman, créateur de notre charte graphique, Anne Marie Persoons, advertising manager et les Conseils d'administration successifs qui ont permis cette évolution.

Cela, c'est le passé et le présent. Qu'en est-il pour l'avenir? Travelling News est diffusé aujourd'hui dans plus de 10 000 adresses du secteur touristique et culturel en Belgique et dans les pays voisins. Mais ce n'est pas assez. Notre Conseil d'administration a décidé qu'à partir de ce jour Travelling News s'ouvrira au grand public et ceci gratuitement. Comment? Par simple demande adressée par courriel à info@ubjet.org! Je suis convaincu que cette initiative sera bénéfique à l'UBJET, certes, mais aussi au tourisme en général.

Le présent numéro 100 est, à tous égards, un numéro spécial. On y parle bien sûr de l'UBJET et de son magazine, mais on y met aussi en valeur la Belgique, le Canada, l'Espagne, la France, la Hongrie, la Grèce, l'Italie et les Pays-Bas.

Travelling News est encore perfectible et nous ne devons pas nous reposer sur nos lauriers. Entretemps, votre magazine continuera d'informer ses lecteurs en leur inspirant de belles découvertes touristiques.

Je remercie tous nos lecteurs pour leur confiance et leur souhait de merveilleux voyages.

Gilbert Menne

Président – Voorzitter UBJET

Rédacteur en chef – Hoofdredacteur TRAVELLING NEWS

Voorwoord

VAN “NIEUWS” TOT “TRAVELLING NEWS”, 100 NUMMERS TEN DIENSTE VAN HET TOERISME

De Unie der Belgische Journalisten en Toeristische Schrijvers (UBJET) viert op 21 september de uitgave van het 100ste nummer van haar magazine Travelling News. Sinds 1951 informeert onze publicatie de lezers over reizen en ontdekkingen, en over de toeristische actualiteit in België en de rest van de wereld.

Sinds het maandelijks bescheiden gestencilde “Nouvelles – Nieuws”, en de latere trimestriële drukwerken “Jet-Info”, “UBJET-Info” heeft het magazine van UBJET dus al een hele weg afgelegd om tot het huidige digitale “Travelling News” te komen.

Ik neem deze gelegenheid graag te baat om te benadrukken dat ons magazine het resultaat van teamwork is. Hier breng ik ook graag speciale hulde aan mijn voorgangers: de gewezen voorzitters Arthur Haulot, Nicky Hendricé, Walter Roggeman, en aan de vroegere hoofdredacteurs Irène Dept, Louis Nusselein en Patrick Perck. Ik vergeet evenmin Jean-Claude Couchard, die ons de rechten afgeestaan heeft om de benaming van zijn vroegere tijdschrift te gebruiken, Frans Rombouts, die onze website gecreëerd heeft, Karel Meuleman, de ontwerper van onze nieuwe huisstijl, gewezen advertising manager Anne Marie Persoons, en de leden van de Raad van Bestuur. Allen hebben ze deze evolutie mogelijk gemaakt.

Dat is het verleden. Hoe ziet de toekomst eruit? Travelling News wordt vandaag verdeeld naar meer dan 10.000 e-mailadressen in de toeristische en culturele sector in België en de buurlanden. Maar dat is niet genoeg. Onze Raad van Bestuur heeft beslist om vanaf nu Travelling News ook beschikbaar te stellen voor het groot publiek, en dit geheel gratis. Geïnteresseerden hoeven enkel een aanvraag te sturen naar info@ubjet.org. Ik ben ervan overtuigd dat dit initiatief niet enkel UBJET, maar ook het toerisme in het algemeen ten goede komt.

Het huidige nummer 100 is speciaal, en dit in alle opzichten. Uiteraard worden UBJET en het magazine zelf erin belicht, maar we richten de schijnwerper ook op België, Canada, Spanje, Frankrijk, Hongarije, Griekenland, Italië en Nederland.

Uiteraard is Travelling News altijd voor verbetering vatbaar, en we mogen zeker niet op onze lauweren rusten; uw magazine zal zijn lezers blijven informeren en hen inspireren om boeiende toeristische schatten te gaan ontdekken.

Hierbij dank ik ook graag onze lezers voor hun vertrouwen en wens hen prachtige reizen toe.

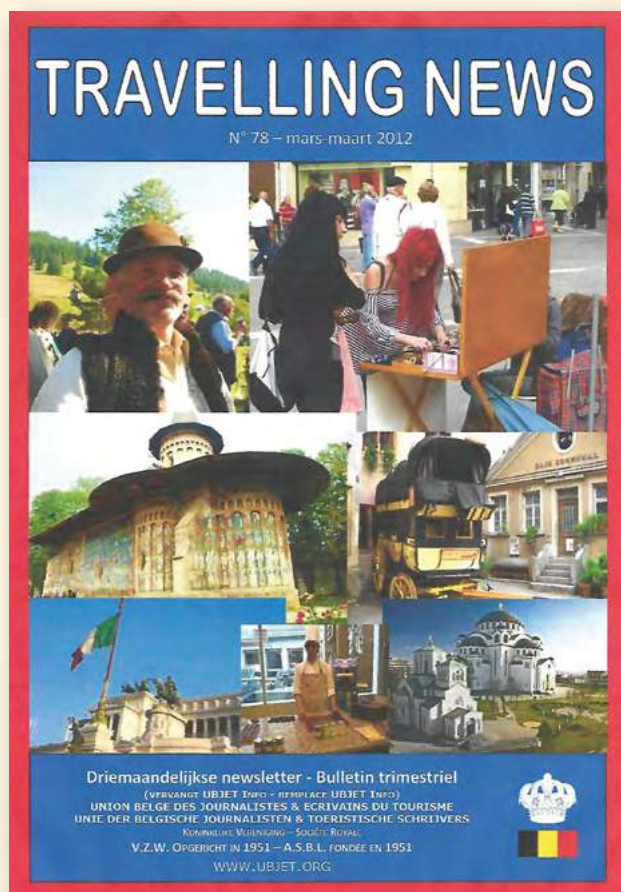
Travelling News, passé, présent et avenir

© Texte et photos : Gilbert Menne

QUI SOMMES-NOUS ?

Le 25 mai 1951, naissait l'Union Belge des Journalistes et Écrivains du Tourisme (UBJET). L'Union est la plus ancienne et la plus grande association en ce domaine en Belgique. Son premier président fut Arthur Haulot, Commissaire général au Tourisme. Par ailleurs, l'UBJET cofonda avec la France, en 1954, la Fédération internationale des Journalistes et Écrivains du Tourisme (FIJET). Reconnue par l'Unesco, la FIJET regroupe 26 associations nationales avec pas moins de 600 membres. Selon ses statuts, l'UBJET regroupe des journalistes de la

Travelling News #78, 2012

Travelling News #93, 2015

presse écrite ou virtuelle, des journalistes radio-TV, des écrivains de tourisme, des éditeurs de publications imprimées ou virtuelles contenant des sujets touristiques, des cinéastes, preneurs de son ou réalisateurs, des photographes spécialisés en tourisme et des conférenciers de tourisme. Les membres de l'UBJET doivent répondre à des critères de productivité. Chaque membre est ainsi régulièrement invité à répondre à une enquête détaillée sur ses activités les plus récentes. Tous les dossiers sont scrupuleusement vérifiés. Le résultat de cette démarche, assez rare faut-il le souligner dans le monde des associations de presse, est de pouvoir garantir aux organismes publics et privés concernés la crédibilité des membres de l'UBJET figurant dans le répertoire en ligne sur notre site www.ubjet.org. À ce jour, nous comptons 66 membres, francophones et néerlandophones.

DE «NOUVELLES - NIEUWS» À TRAVELLING NEWS

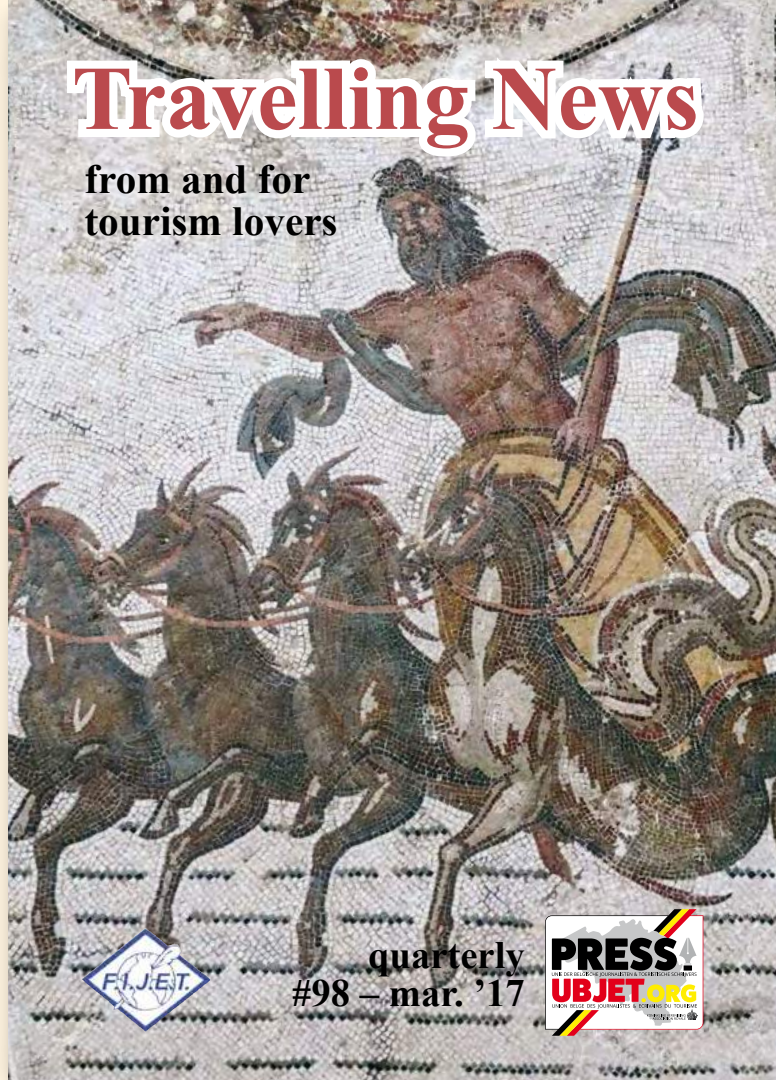
La première publication de l'UBJET fut un bulletin de liaison pour ses membres, réalisé avec les moyens du bord sous une forme stencillée: «*Nouvelles-Nieuws*». Jusqu'à 1988, le bulletin parut de manière irrégulière, pour devenir en 1993 «*JET-Info*», un trimestriel photocopié. 2001 fut une année charnière: dans le cadre du jubilé de l'UBJET et de l'obtention du titre de «Société royale», notre publication devint un vrai magazine: «*UBJET-Info*». Sa couverture pré-imprimée s'orna d'une couronne et d'une bande tricolore. En 2004, nouveau look, avec la couverture en quadri et des photos en couleur. À l'occasion des 60 ans de l'UBJET en 2011, le magazine passa en full-quadri et accueillit les premières insertions publicitaires. Il manquait cependant à notre publication un nom plus porteur. 2012 fut une grande année. Grâce à notre vice-président, Jean-Claude Couchard, détenteur des droits de son ancien magazine, l'UBJET reçut son titre «*Travelling News*». Et c'est sous ce titre que *Travelling News* devint cette année-là un magazine digital. Depuis décembre 2016 enfin, *Travelling News* a intégré la nouvelle charte graphique de l'UBJET, réalisée par notre administrateur Karel Meuleman.

UN MAGAZINE GRAND PUBLIC

Travelling News est largement diffusé aujourd'hui auprès de plus de 10 000 adresses du secteur touristique et culturel en Belgique et à l'étranger. Notre Conseil d'administration estime toutefois que cette diffusion est encore insuffisante et a décidé qu'à partir du jour de la parution de son 100e numéro *Travelling News* s'ouvrira gratuitement au grand public. Toute personne intéressée pourra obtenir notre trimestriel par simple demande adressée par courriel à info@ubjet.org ! Nous souhaitons dans un premier temps tripler le nombre de nos lecteurs. De cette façon, nous espérons mieux faire connaître notre association et ses activités, mais également augmenter significativement notre lectorat, aussi bien professionnel que privé. C'est ainsi que nous atteindrons progressivement le public suffisant pour réaliser nos objectifs.

Travelling News

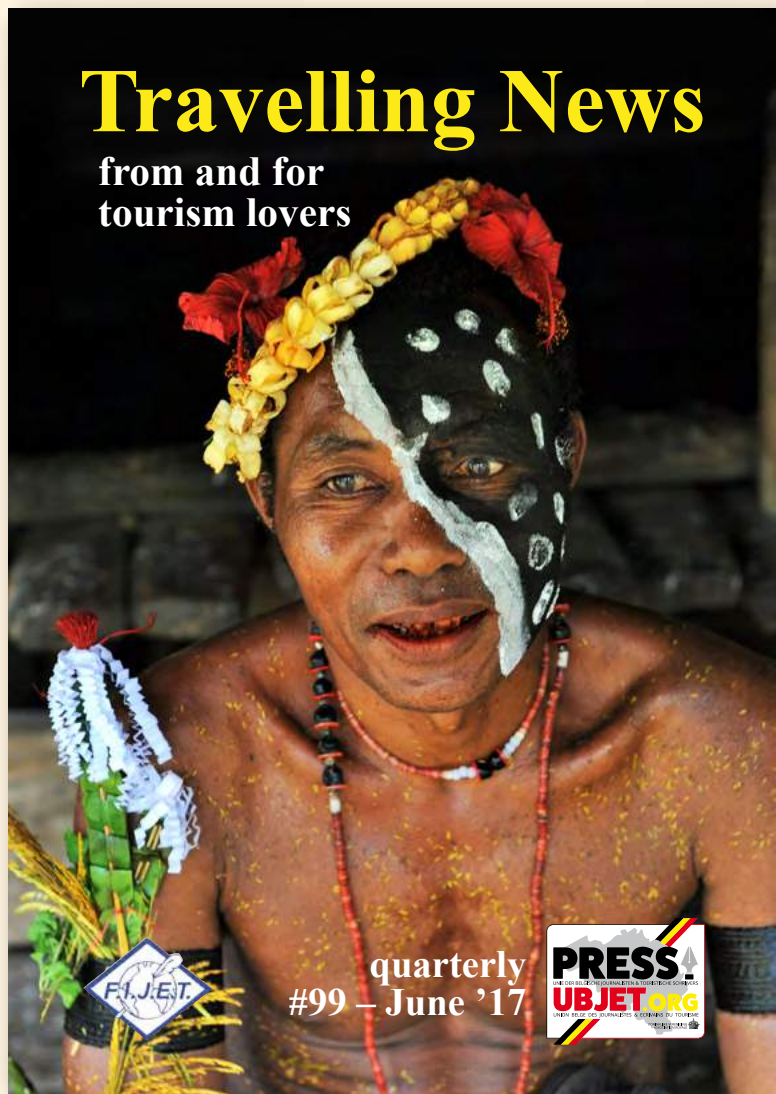
from and for
tourism lovers

Travelling News #98 et 99, 2017

Travelling News

from and for
tourism lovers

Accueil et Tradition

A COLLECTION OF UNIQUE RESTAURANTS AND VENUES

Accueil et Tradition

A COLLECTION OF UNIQUE RESTAURANTS AND VENUES

A COLLECTION
OF UNIQUE RESTAURANTS
IN THE HEART OF BRUSSELS

1 RESTAURANT **VINCENT**

Capacity: 130 people
E-mail: info@atgp.be
Address: Rue des Dominicains 8-10, 1000 Brussels
Phone: +32 (0)2 511 26 07
Website: <http://www.restaurantvincent.be/>

2 RESTAURANT **SHELTEMA**

Capacity: 250 people
E-mail: scheltema@atgp.be
Address: Rue des Dominicains 7, B-1000 Bruxelles
Phone: +32 (0)2 512 20 84
Website: <http://www.scheltema.be/>

3 RESTAURANT **LA TAVERNE DU PASSAGE**

Capacity: 200 people
E-mail: info@tavernedupassage.be
Address: Galerie de la reine 30, 1000 Bruxelles
Phone: +32 (0)2 512 37 31
Website: <http://www.taverne-du-passage.be/>

4 RESTAURANT **LA BROUETTE**

Capacity: 100 people
E-mail: Brouette@atgp.be
Address: Grande Place 2, 1000 Bruxelles
Phone: +32 (0)2 511 54 94
Website: <http://www.taverne-brouette.be/>

5 RESTAURANT **LA ROSE BLANCHE**

Capacity: 150 people
E-Mail: info@roseblanche.be
Address: grande place 11, 1000 Bruxelles
Phone: +32 (0)2 513 64 79
Website: <http://www.restaurant-rose-blanche.be/>

6 RESTAURANT **LES CHAPELIERS**

Capacity: 60 people
E-mail: info@chapelier.be
Address: Rue des chapelier 3, 1000 bruxelles
Phone: +32 (0)2 513 64 79
Website: <http://www.restaurant-les-chapeliars.be/>

7 RESTAURANT **T'KELDERKE**

Capacity: 50 people
E-mail: kelderke@atgp.be
Address: Grande Place 15, 1000 Bruxelles
Phone: +32 (0)2 513 73 44
Website: <http://www.restaurant-het-kelderke.be/>

8 RESTAURANT **ESTAMINET DU KELDERKE**

Capacity: 50 people
E-mail: estaminet@atgp.be
Address: Grande Place 15, 1000 Bruxelles
Phone: +32 (0)2 513 73 44
Website: <http://www.restaurant-estaminet-kelderke.be/>

9 LA MAISON **DES BRASSEURS**

Capacity: 210 people
E-mail: info@atgp.be
Address: grand Place 10, 1000 Bruxelles
Phone: +32 (0)2 513 64 79
Website: <http://www.maison-des-brasseurs.be/>

Genesis Travelling News

© Tekst: Walter Roggeman, Ere-Voorzitter

Omdat ons magazine me nauw aan het hart ligt, heb ik wat ons zoekingswerk verricht over de ontstaansgeschiedenis. Eerst was er het woord... (bijbels begin). En dat woord was van Frans Weemaels, onze vroegere, zeer toegewijde Secretaris-Generaal, en van Irène Dept. Zij schreven een NIEUWSBRIEF met toeristische informatie.

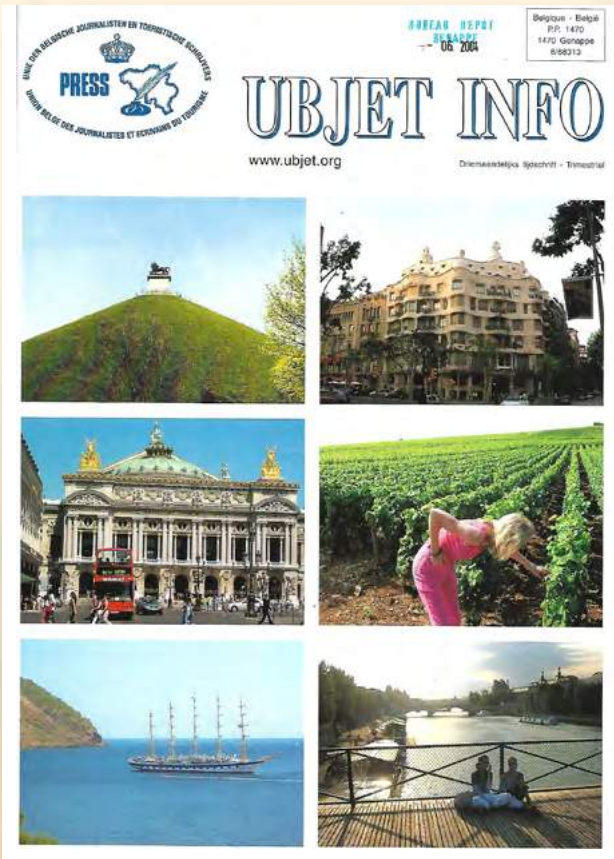
Toen ik voorzitter van UBJET werd, haast een kwarteeuw geleden, vonden Gilbert Menne en ik de tijd gekomen om de overstap te maken naar een heus magazine dat een korte tijd JET INFO werd genoemd maar snel daarop UBJET-INFO. Dit had in het begin een eenvoudige witte cover met schuine tricolore streep en verscheen 4 maal per jaar in principe op de eerste dag van elk nieuw seizoen: 21 maart, 21 juni, 21 september en 21 december. In juni 2004 gaven we het nummer 47 een 'new look' met een 'full color' cover met enkele van mijn foto's (Mechelen, Valencia, Budapest enz).

De laatste grote ingreep kwam met het nummer 78 van maart 2012 dat digitaal werd en ook een nieuwe, duidelijke naam kreeg: TRAVELLING NEWS. Voortaan was elk nummer 'full color' zowel de cover als de binnenillustraties. A star was born!

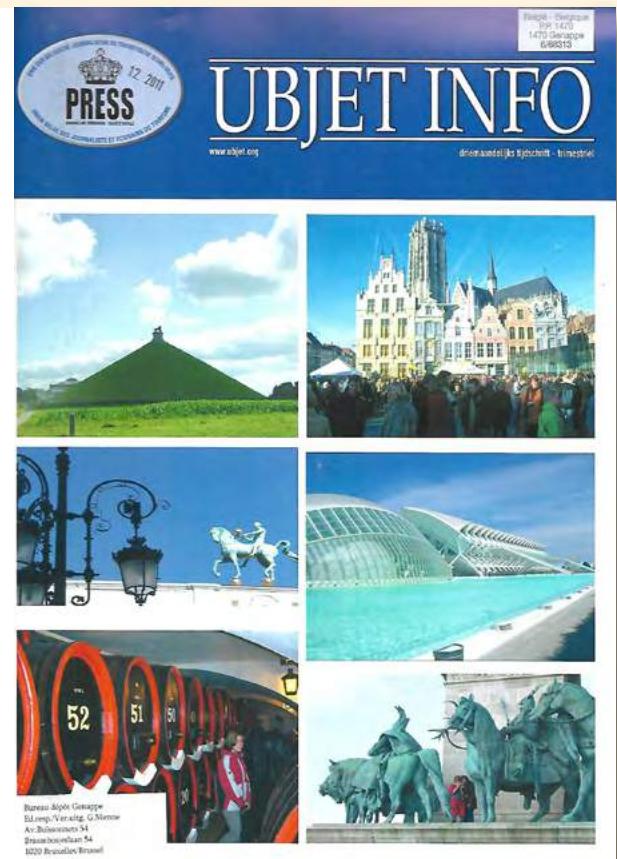
Meer dan verdiende felicitaties voor alle medewerkers en auteurs, hoofdzakelijk leden van onze Raad van Bestuur, die in de voorbije 25 jaar zo vele, kostbare bijdragen hebben geleverd. Een bijzonder eresaluut gaat naar Gilbert Menne, de hoofdredacteur van het eerste uur! En naar Annemarie Persoons, de advertising manager, die er voor zorgde dat het project financieel haalbaar bleef.

Dit 100ste nummer van onze magazine is een baken en tevens een basis voor de verdere toekomst... die vandaag begint!

Ubjet Info, 2004

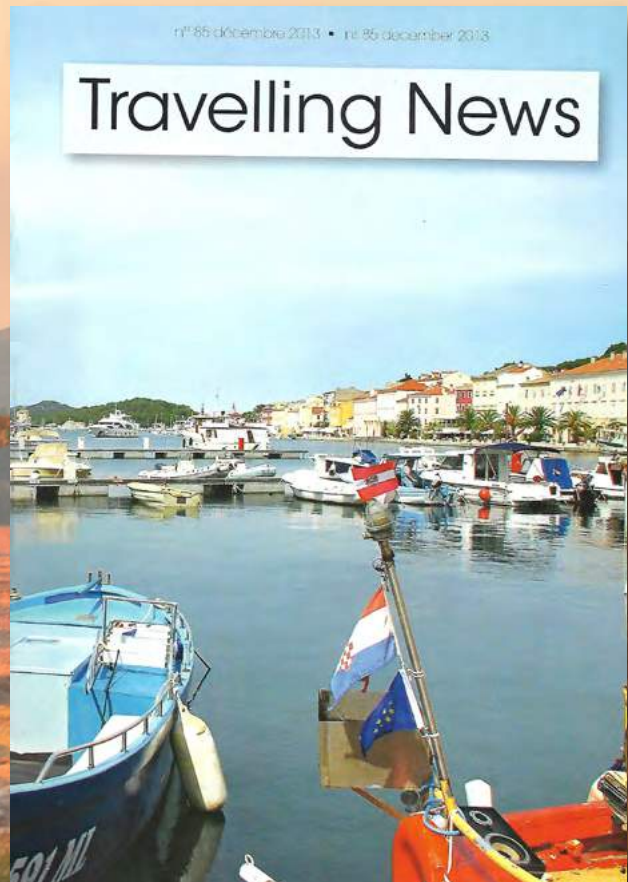

Ubjet Info, 2011

Travelling News #81, 2012

Travelling News #85, 2013

Travelling News... grasduinen in honderd nummers!

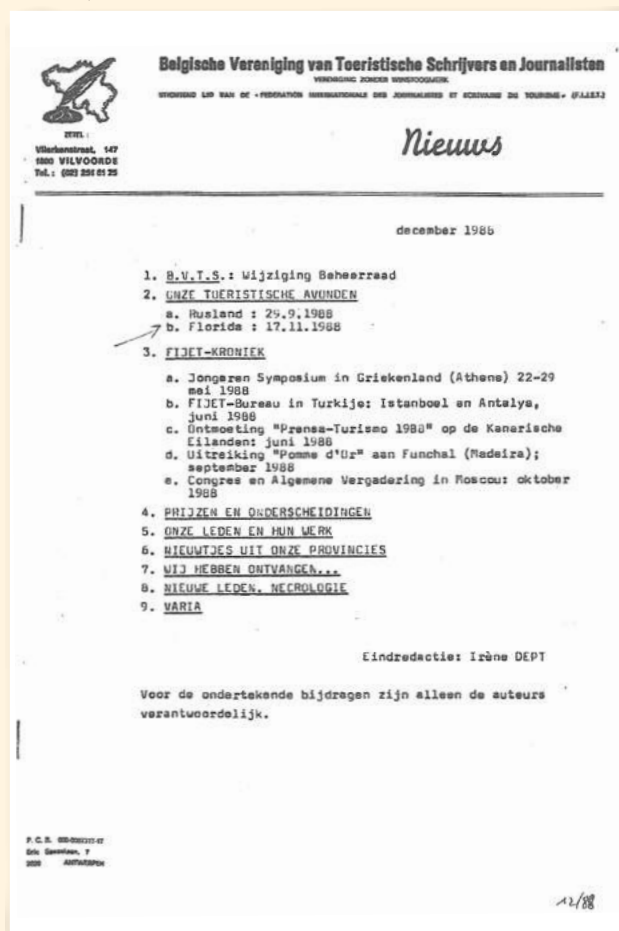
© Tekst en foto's: Patrick Perck

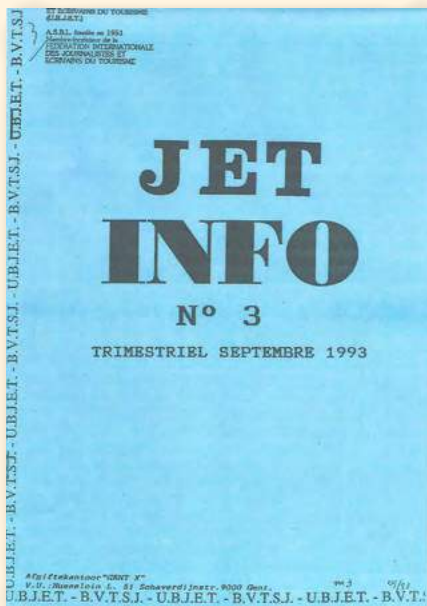
Bij het grasduinen in het stapel-dikke archief van Travelling News merk je welke evolutie ons tijdschrift toch heeft doorgemaakt. Niet enkel UBJET (ooit spraken we over en van B.V.T.S.J. ofte Belgische Vereniging van Toeristische Schrijvers en Journalisten) maar ook het 'ledenblad' (elke serieuze vereniging pakt toch uit met een lijfblad?) heeft zich ge- ver- en opnieuw hervormd en aangepast, ge-updatet en vervolmaakt: een never-ending-story!

VAN "NIEUWS" NAAR "JET-INFO"

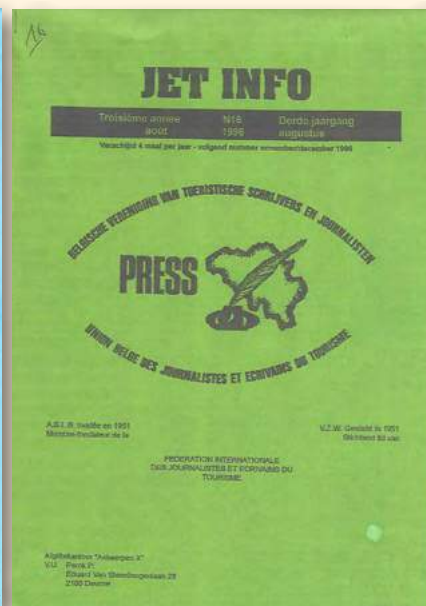
In mijn grijze map vond ik nog een nummer uit 1988 dat ik braaf bewaarde omdat daarin mijn eerste artikel voor UBJET verscheen.... Het tijdschrift heette toen nog ... 'Nieuws - Nouvelles' (hoe origineel!) en werd uitgegeven door Irène Dept. Het ging er zeer futurologisch aan toe want je schreef je artikel, typte het over, legde het voor ter goedkeuring aan Irène en bij fiat tikte je het nogmaals over op... stencilpapier (niet te hard aanslaan want vooral de o's en e's hadden de neiging om hun inwendige cirkeltjes totaal door te drukken waardoor vuile lelijke zwarte plekken ontstonden). Je bracht dit dan voorzichtig naar Irène die alles stencilde... Mooi nieten en met de post opsturen naar de in spanning wachtende lezer. Voor '88 waren de frontpagina's zelfs van dezelfde papierdikte als de andere bladzijden waardoor het meermaals voorkwam dat je een exemplaar in de bus kreeg met ezelsoren of deels afgescheurde frontpagina. Heroïsch maar wat voelde ik mij toen een hele Piet! En toch kon je al een hele boel nieuwtjes lezen over BTF, FIJET, The Golden Apple en de samenstelling van de raad van bestuur (toen nog 'beheerraad'). Maar mensen komen en mensen gaan en in 1992 vroeg men mij om hoofdredacteur te worden. Met mijn schamele kennis van offset en kopiëren bracht ik tal van wijzigingen aan en foto's grijsden (kleurden zeker niet want alles

Nieuws, 1988

Jet Info #3, 1993

Jet Info #16, 1996

Jet Info #2, 2003

bleef zwart-wit) de artikels. Vanaf 1993 werd onze brochure omgedoopt tot ‘*JET-Info*’. De frontpagina kreeg een achtergrondkleurtje – eerst blauw, later groen, afhankelijk van welke kleur in aanbidding stond! – en ik fleurde de artikels op met tekeningen die terug te vinden waren op een cd-rom. Eerste schuchtere pogingen in het digitale tijdperk. Geen stencils meer maar naar het copy-center. Vanaf 1994 werd gewag gemaakt van onze nieuwe perskaart en de criteria waaraan je diende te voldoen om dit kleinood te bemachtigen en uit de verslaggeving kan reeds opgemerkt worden wie de sterke figuren waren: Walter Roggeman voorzitter voor meer dan een kwart-eeuw en Gilbert Menne, secretaris-generaal met pa Bernard Henry als eerste Vlaamse vicevoorzitter. Voor de activiteitenuitnodigingen werd lichtroze papier uitgekozen. Voorzitter W. Roggeman zorgde ook voor de nieuwe directory, weliswaar met eigenhandig aangebrachte wijzigingen, schrappingen en aanvullingen. Om aan de nieuwe regelgeving tegemoet te komen werd ‘Beheerraad’ vervangen door ‘Raad van Bestuur’.

VAN “UBJET-INFO” NAAR “TRAVELLING NEWS”

Millennium en opnieuw heel wat aanpassingen: de vereniging krijgt haar definitieve naam: UBJET en dus passen we ook de naam van ons tijdschrift aan: *UBJET-Info*. Bemerkt ook het kroontje want we worden bevorderd tot... Koninklijke Vereniging! In 2004 een grote sprong voorwaarts want onder het meesterschap van de nieuwe hoofdredacteur

Gilbert Menne krijgt UBJET-Info een heel nieuwe allure. Foto’s (aangereikt door onze voorzitter) prijken op de kaft. Geen schutblad meer want een echte brochure met stijve kaft en gedrukt bij een echte drukkerij. Enkele jaren eerder, in 2000, had onze webmaster Frans Rombouts reeds voor een echte internetsite gezorgd (www.ubjet.org). Die bestaat nog steeds en werd in 2015 professioneel geüpdatet. Hij verzorgde ook een aantal jaren de layout van UBJET-Info, tot die in handen van professionals gegeven werd. Claimen dat we publiceren in onze drie landstalen is de waarheid heel lichtjes geweld aandoen maar Nederlands en Frans worden sporadisch aangevuld met Engelstalige artikels. Gezien UBJET-Info trimestrieel verschijnt moeten de vele activiteiten lang genoeg bij voorbaat vastgepind en uitgewerkt worden om tijdig te kunnen verschijnen. Apart opsturen per post doet portkosten de pan uitswingen. Zo blijft ons blad een box van nieuwtjes, uitnodigingen, wetenswaardigheden en artikels, vele artikels maar één constante: toerisme is de rode draad. In 2011 verschijnt een jubileumuitgave (60 jaar UBJET) en voor het eerst in vierkleurendruk. Mogen we nu echt van een magazine spreken? Er verschijnen publiciteitspagina’s en het tijdschrift verschijnt dan ook digitaal (later uitsluitend nog digitaal) onder de definitieve naam Travelling News. U treft alle nummers aan op de site van UBJET (www.ubjet.org) en dan onder de rubriek Travelling News of rechtstreeks <http://ubjet.org/travelling-news-ubjet-info/>. Van eigenhandig geschreven notities naar een uitgewerkt digitaal platform. De geschiedenis van onze boekdrukkunst, de geschiedenis van... Travelling News.

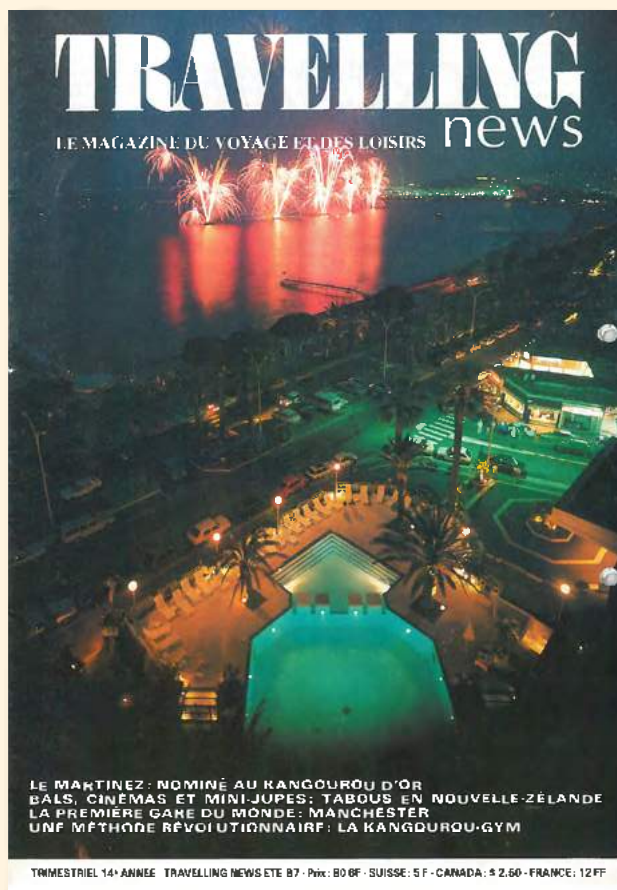
Petit historique de Travelling News (1972-2007)

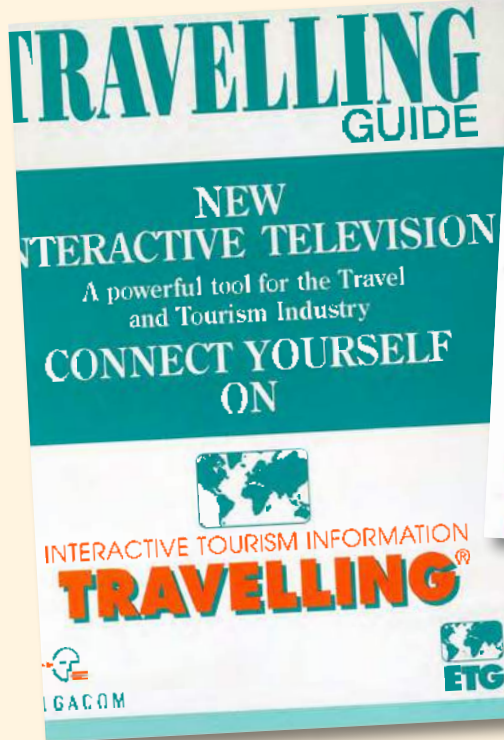
© Texte et photos : Jean-Claude Couchard-Scheen

L'UBJET fête en ce 21 septembre 2017 le 100e numéro de son magazine : TRAVELLING NEWS, son organe officiel. En fait, le nom de la publication fut donné en 2012 à l'UBJET par son créateur et propriétaire, le soussigné, pour succéder au magazine en édition papier UBJET-INFO avant qu'il ne devienne la publication digitale remarquable telle que nous la connaissons actuellement. C'est l'occasion de retracer brièvement l'origine de cette publication.

Quand il fut créé en 1972, le magazine trimestriel Travelling news fut le premier magazine belge du voyage et des loisirs. Sorti des presses des Éditions SINECO SA (Société d'Imprimerie des Nouvelles Éditions Couchard) à Ixelles, son premier rédacteur en chef fut Gilbert Varin. Parmi ses rédacteurs, on trouvait Bernard Henry, Michel Robeyns, Marc Danval, Claudine Clabots et bien d'autres... Tout de suite, cette édition connut un vif succès, avec la collaboration des Offices de Tourisme et des tour-opérateurs belges, qui pour la première fois, avaient à leur disposition une édition belge sur le tourisme. Par la suite, Travelling News devint bilingue avec comme sous-titre : «Une vision du Monde/Een wereldbeeld». La popularité de Travelling News dans le monde du tourisme, amena le directeur de la publication à créer en parallèle, en 1979, le TRAVELLING GUIDE qui, pendant 28 ans, devint l'outil indispensable aux agences de voyages pour trouver en quelques secondes le tour-opérateur et la page de sa brochure correspondant aux souhaits de recherches d'un hôtel émis par leurs clients. En 1988, ce fut le tour du TRAVELLING GUIDE ELECTRONIC VIEW. Grâce à la participation de deux importants partenaires, IBM et PHILIPS, ce guide permit d'apporter, en avant-première, la sélection de l'hôtel recherché

Travelling News #14, 1987

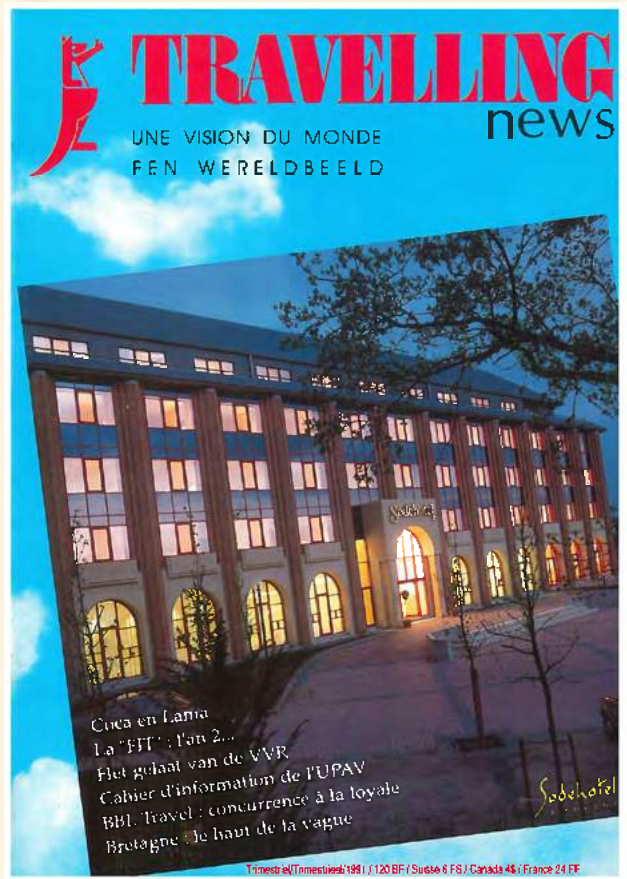

de son nom fut donné par le soussigné à l'UBJET afin d'en faire l'organe officiel de la nouvelle version digitale de l'UBJET INFO. Je suis heureux ce jour, à presque un demi-siècle d'existence de Travelling News, d'avoir toujours avec nous la présence de plusieurs membres fondateurs du premier jet qui ont pris part à cette formidable aventure. Ce 100e numéro de Travelling News de l'UBJET, que nous fêtons ce 21 septembre, représente

pour moi énormément de souvenirs et je souhaite que les 100 prochains numéros apportent à ceux que les réaliseront autant de plaisir que celui que j'ai eu à participer à un certain nombre des 100 premiers !

suivant un maximum de souhaits, les éventuelles promotions sur les hôtels trouvés et surtout la visualisation complète de l'établissement grâce à la première banque d'images relatives aux produits proposés par les principaux tour-opérateurs belges. Un avant-goût d'internet... Cette suprématie électronique prit naturellement fin avec l'arrivée d'internet qui ne nécessitait plus le matériel coûteux de Philips fourni par l'European Travel Group, la société créée par Travelling Guide Electronic, et que BELGACOM tenta d'incorporer sur la TV à l'aide de la téléphonie, mais sans y parvenir, sous le nom de Travelling Interactive Tourism Information. En 1991, Maïté Lanthin, journaliste, devint rédactrice en chef de Travelling News et créa une nouvelle et importante rubrique, les voyages Santé-Beauté, qui reprit des reportages sur la majorité des meilleurs hôtels et centres de soins de thalasso et de thermalisme à travers le monde. Elle fonda également le 1er centre de fitness en Belgique et pendant plus d'un an, chaque jour à la télévision belge, elle présenta avant le journal de 20 heures son émission de mise en forme : « Fitness Dance ». Elle a également publié de nombreux ouvrages sur la forme dont « Un truc santé par jour » édité par la RTBF. Elle devint Général Manager de Thalasso House et du Club Thalasso Europ. La publication de Travelling News cessa en 2007. L'utilisation

Travelling News, 1991

Calgary Stampede: let the beast go!

Alberta: van bizons en cowboys

© Tekst: Frans Rombouts – Foto's: Frans Rombouts & Travel Alberta

Overweldigende natuur met de Rocky Mountains, de schoonheid van de nationale parken, weidse open ruimtes, diepblauwe meren, verbluffende zonsondergangen... Gastronomen kunnen er bovendien proeven van verrassende producten. Kortom: de Canadese provincie Alberta heeft alle ingrediënten voor een geslaagde vakantie.

Natuurlijkhebbers en 'actieve' vakantiegangers weten niet wat in Alberta eerst te doen: kajaken, trekken, bergbeklimmen, duiken in de diepe meren... Of ga je liever in een slee getrokken door huskies op stap? Je kunt je ook op skis door diezelfde honden laten trekken: 'ski-joring'.

Niets voor jou? Ga dan wandelen, vissen, of fossielen zoeken langs het Dinosaur Trail in Drumheller, waar in het museum trouwens de grootste verzameling dinosauriërs ligt. Waar je ook bent, je waant je overal in een grote postkaart met gletsjers, wilde dieren – oppassen voor de beren! – alpenweiden en diepblauwe meren zoals in Lake Louise in Banff National Park, dat UNESCO tot Werelderfgoed verklaarde. Neem alleszins de Icefields Parkway (highway 93) langs de gletsjers van het Columbia Icefield, langs indrukwekkende meren en wouden naar Jasper National Park. De dieren die je hier tegenkomt, ken je waarschijnlijk enkel maar van op tv: bruine beren, elanden, wapiti's, bighorn-schapen, kariboes, muildeerherten... Je kunt ook naar Elk Island National Park, met meer dan 44 soorten dieren waaronder coyotes, bevers en bizons. Die kom je ook tegen in Wood Buffalo National Park, op zichzelf al groter dan Zwitserland. Ook dit is UNESCO Werelderfgoed.

COWBOYS

Dit is Cowboy Country. Hoewel er op de oneindig grote ranches moderne technieken gebruikt worden, tot helikopter toe, verloochenen de cowboys hun

De bizon is terug.

roots niet. Laat zeker niet na het stadje Cochrane te bezoeken. Je denkt dat je in een filmdecor met cowboy-acteurs rondloopt, maar neen: dit is 'echt'. Hoe men vroeger op een ranch leefde en werkte, leer je tijdens een bezoek aan de Bar U Ranch in Longview, nu een 'National Historic Site'. Je proeft er ook van de echte cowboy-keuken. Deze boerderij dateert van 1882. Er werd uitstekend vee gefokt, en ook de volbloed Percheron-trekpaarden, die men over heel de wereld – ook naar België – uitvoerde. Hier werkten beroemde cowboys, o.a. Harry Longbaugh, beter gekend als de Sundance Kid.

△ Voor de avonturiers...
▽ In het weidse Alberta voelen we ons klein.

MEER DAN NATUUR

Natuur en cultuur rijmen, zeker in Alberta. In Banff is er elk jaar een vier maand durend ‘Summer Arts Festival’, waar dans, theater, film, muziek en kunsttentoonstellingen met de Rocky Mountains als achtergrond duizenden toeschouwers trekken. Dit stadje, met slechts 8.000 vaste inwoners, is met het Banff Centre perfect in staat om al die gasten onderdak te geven en culinair te verwennen.

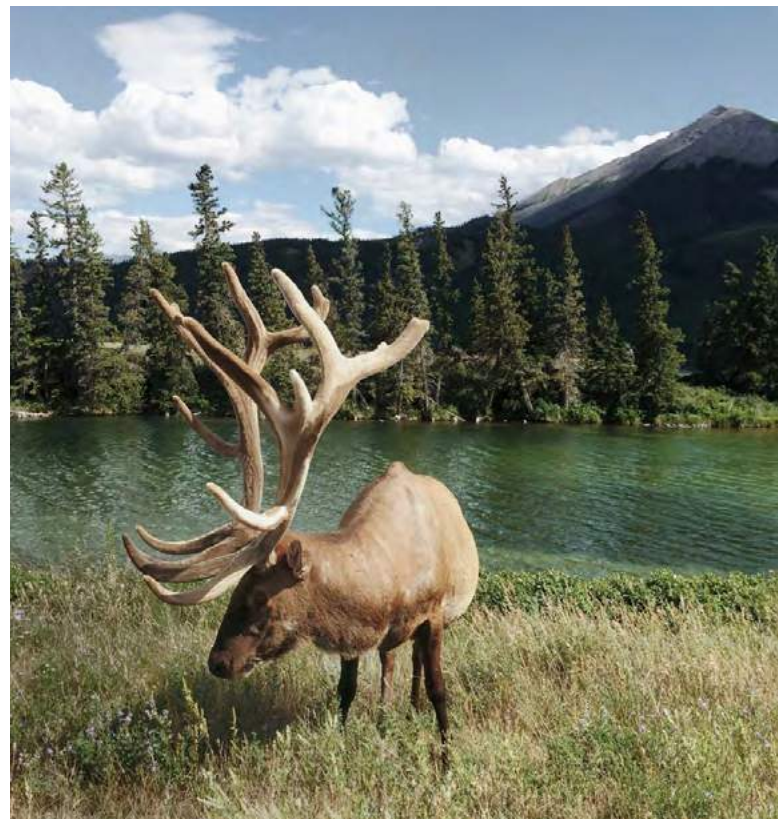
Maar hét evenement van het jaar is ongetwijfeld de Calgary Stampede. Deze ‘Greatest Outside Show on Earth’ is sinds 1923 een jaarlijks evenement. Meer dan een miljoen bezoekers komen naar deze hoogmis van de western-cultuur in Stampede City, dat gedurende 10 dagen telkens meer dan 120.000 ‘inwoners’ telt en daarmee de derde grootste stad van Canada is. In 2018 vindt dit mega-evenement plaats van 6 tot 15 juli. Talloze rodeo’s, races met chuckwagens, straatanimatie, circusacts maar ook concerten en muziekfestivals met wereldsterren en nog veel meer laten ons telkens van de ene verbazing in de andere vallen. Dit alles wordt georganiseerd door duizenden vrijwilligers, die er ook voor

zorgen dat dit een ‘groen’ evenement is, waarop het dierenwelzijn bovenaan staat. De opbrengst gaat volledig naar een goed doel. Een belangrijk onderdeel van het evenement draait rond de cultuur van de ‘First Nations People’, de term die men in Canada gebruikt voor de oorspronkelijke bewoners, de indianen. In het Indian Village, tijdens de pow wow, worden de tradities levendig gehouden en aan de bezoekers respectvol uitgelegd zonder in volksvermaak te vervallen. Gelijklopend zijn er landbouwtentoonstellingen en gelinkte seminars, die professionals van over heel de wereld trekken. Tijdens de Calgary Stampede wordt iedereen verwend met barbecues en –veelal gratis- ontbijt met pannenkoeken, uiteraard met de beroemde esdoornstroop. Voor iPad en iPhone is er een app beschikbaar met het volledige programma.

BIZON

En zo zijn we aanbeland bij het culinaire. Lekker eten vind je in Alberta in overvloed. Een paar ingrediënten, die bij ons hier minder bekend zijn, lopen er zo maar over de prairie: bizon en

Elanden zijn hoorn dragers...

Pow wow tijdens de Calgary Stampede

elanden. Maar die worden ongemoeid gelaten, de exemplaren voor consumptie worden uitsluitend op ranches gefokt. De wilde bizon (*Bison bison*) is het grootste zoogdier in Noord-Amerika. Ooit waren ze met zo'n 30 miljoen, waarvan een goede 10 miljoen in Canada. Ondanks hun gewicht – tot 900 kg voor een stier- halen ze snelheden tot 65 km/u. Deze imposante verschijningen eten voornamelijk gras, zo'n 13 kg per dag. De koeien trekken rond in groepen van een 60-tal en de stieren gaan hun eigen weg, alleen of in kleine groep. Maar van juli tot september zoeken ze met een onweerstaanbare drang de koeien op... Veel hadden de bizon vroeger niet te vrezen. Van tijd tot tijd organiseerden de Blackfoot-indianen wel een bizonjacht. Daarvoor hadden ze een heel aparte techniek die ze op een plaats die men nu nog 'Head-Smashed-In Buffalo Jump' noemt, gedurende minstens 5.500 jaar toepasten. Ook dit is nu UNESCO-Werelderfgoed. Indianen in een wolfsvel joegen de dieren op, en voor deze 'stampede' lokten andere indianen in de huid van 'hulpeloze' bizonkalfjes de kudde naar een afgrond, en de bizon vielen in de ravijn. De indianen droogden het vlees in de zon. Het werd dan met vet en kruiden of fruit tussen stenen gemalen tot 'pemmican',

dat ze maandenlang in een hermetisch afgesloten lederen zak konden bewaren. Het aantal aldus gedode dieren had in feite geen enkele invloed op het hele bizonbestand. Vanaf 1830, echter, trokken de Europese pioniers naar het westen. De bizon werden met hele kuddes afgeslacht omdat de cowboys beter overweg konden met tamme koeien dan met stugge bizon. Daarom zijn het ook 'cowboys'. Er bleven naar schatting in Noord-Amerika uiteindelijk slechts een 300-tal bizon meer over, tot de Canadese regering hen beschermde, o.a. met de creatie van enorme nationale parken. Nu lopen er alweer meer dan 200.000 ongemoeid in het wild rond. Bizonvlees is donkerrood met dunne streepjes vet. Het is zeer mager en bevat ook veel minder calorieën dan rund- en zelfs kippenvlees. Per 100 g: 2,42 g vet, 143 calorieën, 82 mg cholesterol. Bij rundvlees is dat 9,82 g vet, 211 calorieën en 86 mg cholesterol. En bij kip zonder vel 7,41 g vet, 190 calorieën en 89 mg cholesterol. Bizon bevat veel zink, ijzer, fosfor en vitamine B12, en ook omega-3 en omega-6. Het smaakt zoeter dan rundvlees, en hoewel het eigenlijk om wild gaat, heeft het geen typische wildsmaak. In de keuken kan bizon zonder probleem rundvlees vervangen. Omdat het vet in vlees isolerend werkt,

De veren maken de man?

Lake Louise: overweldigende natuur

en er in bizon weinig vetmarmering zit, gaart het een derde tot de helft vlugger dan rundvlees. Daarom kan je het op lagere temperatuur garen: na aankorsten in de pan volstaat 135°C of zelfs lager in de oven om een mooi gebrad te krijgen. Dit is omdat, in tegenstelling tot rundvlees, slechts weinig vet de hitte ‘tegenhoudt’ en daardoor het gaarproces vertraagt. Maar daarom droogt bizon ook vlugger uit. Marineer het vlees dus eerst met olijf- of koolzaadolie, zoals Canadase ‘Canola’.

ELAND

Een ander dier dat over de prairies zwerft, is de eland (*Cervus elaphus*). In wezen is dit hetzelfde dier als het Aziatische of Europese rood hert. Ook dit was voor de indianenbevolking een bron van eten, huiden en been. Maar alweer onder invloed van de Europese inwijkelingen verminderde ook deze populatie zeer snel: de huiden en het gewei waren bijzonder gegeerd. Gelukkig greep ook hier de Canadese regering in en reguleerde de jacht. Het elandvlees dat op de markt komt, stamt van streng gecontroleerde boerderijen. De dieren krijgen enkel natuurlijk en gezond voedsel. Steroïden en

antibiotica zijn uit den boze. Net zo min als bizon heeft eland een wildsmaak. Per 100 g bevat het 1,45 g vet, 111 calorieën, 55 mg cholesterol. Het vlees is rijk aan complexe vitamines niacine, B6 en B12, calcium, kalium, magnesium, fosfor, ijzer en zink. En ook wat omega-3 betreft, scoort eland nog beter dan bizon. Het vlees is dieper van smaak dan rund, en ook hier is de gaartijd een derde korter. Bizon en eland hoeven weinig of geen saus: gewoon bleu of saignant bakken of grillen, daarna wat grof zout erop, en klaar!

Tot slot nog een beroemde specialiteit uit de cowboy-keuken: de ‘Prairie Oysters’. Neen, dit zijn geen oesters, en ook geen eiergrog zoals we die hier kennen. Het is een echte lekkernij, tot men je zegt wat het is: de edele delen van de bizonstier in schijfjes gesneden en in de pan gebakken...

INFO

- www.calgarystampede.com
- www.tpr.alberta.ca
- www.travelalberta.com

Escapade à Ajaccio

© Texte : Claudine Clabots – © Photos : Francis Vrancken

« Le soleil a tellement fait l'amour à la mer qu'ils ont fini par enfanter la Corse. »

Antoine de Saint Exupéry

Pour partir en Corse, le moyen idéal, afin de garantir son confort et ne pas perdre un temps si précieux, c'est d'emprunter un vol Air Corsica à partir de Charleroi. Nous avons choisi d'atterrir à Ajaccio, la capitale, pour participer aux journées napoléoniennes du 13 au 15 août. C'est la date de naissance, en 1769, du futur empereur. La famille Bonaparte est arrivée dans la belle cité au début du XVIe siècle. L'histoire de cet homme se confond avec la cité. Il reste un patrimoine important, héritage d'une famille qui a donné à la France deux empereurs. Ajaccio respire Napoléon. Toute la ville rappelle cette période faste. Les festivités se terminent chaque année par un feu d'artifice. Trois jours à vivre si vous aimez cette période. Mais que faut-il voir à Ajaccio ?

LE PALAIS FESCH OU MUSÉE DES BEAUX-ARTS

L'oncle de Napoléon, le cardinal Fesch, était un grand collectionneur avec un énorme pouvoir d'achat. Il aimait particulièrement les peintures italiennes du XIVe siècle au XVIIIe siècle. De grands noms sont exposés : Botticelli, le Titien, Véronèse, Poussin... C'est la plus grande collection nationale après le Louvre pour ce qui concerne les primitifs italiens. Votre guide sera fier d'évoquer l'histoire des 400 œuvres dont une nous a frappés : «Léda et le Cygne» de Véronèse. On y trouve également une section napoléonienne de toute beauté, avec des bustes de la famille Bonaparte, un tableau de l'Empereur couronné. Le sous-sol abrite des peintres locaux. Une remarquable exposition, jusqu'au 2.10.2017, retrace la vie passionnante de *Caroline Bonaparte, l'épouse de Murat*.

Buste de Napoléon à l'Hôtel de ville

LA MAISON BONAPARTE

Charles et Letizia les parents du futur empereur, y avaient installé de beaux meubles, qui furent pillés après leur fuite vers la France. Le cousin de Letizia, en charge de la maison, l'avait complètement vidée de ses meubles. C'est Napoléon III qui a fait restaurer et remeubler ces lieux. Il est assez émouvant de replonger dans cette époque agitée. Dans les caves, des équipements qui ont servi à l'exploitation de l'huile d'olive, une activité pratiquée par la famille Bonaparte, qui permettait de survivre, car il y avait beaucoup de bouches à nourrir.

LA CHAPELLE IMPÉRIALE

Elle contient les tombeaux de Charles et Letizia Bonaparte, du cardinal Fesch, de Clémentine, fille du roi Léopold II et épouse de Victor Bonaparte. L'ex-empereur Napoléon III repose en Angleterre car il avait fui après la défaite de Sedan. C'est le cardinal Fesch et Napoléon III qui ont contribué à sa construction. Ce dernier et l'impératrice Eugénie l'inaugurèrent en 1860. À côté se trouve l'imposante bibliothèque avec ses 40 000 ouvrages du XVe au XIXe siècles.

PLACE D'AUSTERLITZ

Une énorme statue de Napoléon possède, à sa base, des représentations de quelques-unes de ses réalisations : le Code civil, la Cour des comptes, la Légion d'honneur... Du sommet des marches, le touriste a une belle vue sur le paysage et la ville. On peut regretter que ce parc ne soit pas mieux mis en valeur. L'Empereur, qui venait se cacher dans la grotte, méritait mieux.

LA CITADELLE

Bâtie par les Génois sur un site stratégique pour protéger la ville contre les attaques venues de la mer, une menace permanente pour la population, elle fut occupée un moment par les envahisseurs anglais. Le site appartenant à l'armée, aucune visite n'est possible. Une belle plage la longe. Une promenade pédestre dans la vieille ville permet de découvrir la *cathédrale* et les principaux points d'intérêt du quartier ancien. L'histoire raconte que Letizia enceinte du futur Napoléon, assistait le 15 août à la messe en l'honneur de la Vierge Marie. Elle ressentit soudain les premières douleurs et se précipita vers sa maison pour y accoucher. On connaît la suite des exploits de cet enfant prodige. Une Vierge de miséricorde ouvre son manteau pour nous accueillir. Les colonnes de l'autel furent offertes par Élixa, une sœur de Napoléon. Le baptistère a servi pour le baptême du fils de Laetitia. Le salon napoléonien de l'*hôtel de ville* vaut le détour, avec ses beaux tableaux de l'Empire, peints par Gérard, Winterhalter. La grande salle est éclairée par un énorme lustre de cristal de Bohême offert

Cathédrale d'Ajaccio

△ Citadelle d' Ajaccio
▽ Îles sanguinaires

Maison des Milelli

par l'ex-Tchécoslovaquie en 1969 pour le bicentenaire de la naissance de Napoléon. Le plafond, peint par un Corse en 1940, Dominique Frassati, est un hommage à l'Empereur. La *place de Gaulle* est vaste et on y découvre une statue en bronze de l'Empereur, entouré de ses frères Lucien, Joseph, Louis et Jérôme, monument assemblé par Viollet-le-Duc qui a conçu le piédestal. Une autre découverte surprenante se trouve en face de l'office de tourisme. Il s'agit des quais Napoléon Ier, découverts fortuitement lors de travaux. Ils sont la preuve que la mer était plus avancée dans les terres. Grâce à notre guide, nous découvrons le *domaine des Milelli*, sur les hauteurs d'Ajaccio. D'une superficie de 12 ha, il abrite une ancienne oliveraie jadis cultivée par la famille Bonaparte. La maison de campagne, fermée au public, est probablement le lieu où Napoléon et ses fidèles ont pris de graves décisions pour échafauder le coup d'État du 18 Brumaire. Il y séjourna à son retour d'Égypte. On peut regretter que cette maison ne soit pas accessible. Un potager, reste de celui créé par Charles Bonaparte, le père de famille, et un arboretum sont mis à la disposition des promeneurs, et des enfants qui y apprennent le secret des plantes. Ajaccio possède un autre atout majeur, ses 16 plages, qui sont

le fleuron du patrimoine naturel du territoire. Trois plages sont facilement accessibles à pied mais légèrement encombrées en saison. Vers les *îles Sanguinaires*, la route en corniche s'étend sur près de 15 km et longe de superbes plages de sable blanc. Les criques bénéficient d'un ensoleillement maximum. Certaines plages sont prévues pour les handicapés de la marche ou les aveugles. La plage de Marinella est connue depuis *Tino Rossi* qui habitait ici et repose au cimetière marin. Quelle surprise de constater que les morts ne sont pas ensevelis, mais « emmurés » dans de superbes chapelles familiales. Des activités nautiques, telles que la plongée, les excursions en bateau, en catamaran, le canyoning et le kayak en mer, tout ici est prévu. Le sentier des douaniers permet de relier le site des Sanguinaires à la plage de Saint-Antoine. Au milieu du maquis, le promeneur, équipé de chaussures de marche, découvrira une côte escarpée et sauvage. Un petit train, qui part de la place Foch, permet de parcourir lentement la ville, confortablement installé, avec toutes les explications historiques. Il y a aussi un circuit en bus à étage. Les amateurs d'art, de musique, de traditions, seront enchantés. Tous les mercredis de l'été à 19 h 30, le public peut s'initier aux chants traditionnels corses profanes

△ Port Tino Rossi
▽ Napoléon et ses frères sur la Place de Gaulle

Barque de pêcheur

ou sacrés, accompagnés par les instruments anciens. Une autre tradition : chaque jeudi à 19 h à la place Foch, la *relève de la Garde* par les chasseurs à pied de la Garde impériale accompagnés de musiques de l'Empire. De très nombreuses vedettes internationales se produisent. Une autre

découverte instructive : « l'or rouge », qui vous plongera dans l'époque de la pêche au corail. Au péril de leur vie, les pêcheurs ramenaient le précieux trésor. À la fin de la visite, démonstration de la taille du corail. Vous comprendrez qu' Ajaccio est une destination à part entière, où l'on ne s'ennuie jamais. Nous avons décidé de partir en excursion en bateau avec la compagnie Nave Va, pour une exploration des îles Sanguinaires. En longeant la côte, nous admirons le littoral et débarquons sur ces îles désertes. Pourquoi ce nom étrange ? Il semblerait qu'à une époque, on obligeait les pêcheurs de corail, à leur retour d'Afrique, de séjourner 40 jours dans un lazaret pour protéger la population des épidémies. À la fin de leur séjour, ils étaient contrôlés. Si leur sang était rouge, ils pouvaient rentrer chez eux. Si le sang était noir, ils étaient contaminés ! Une promenade vers le phare permet une agréable découverte de ce lieu enchanteur et sauvage.

INFO

Air Corsica, créée en 1989, inaugure de nouvelles lignes saisonnières à partir de Bruxelles sud/Charleroi. Les prix sont compétitifs. La compagnie propose sur ses vols, et ce gratuitement, des boissons, une douceur, des journaux, un bagage en soute de 23 kg/pp et un bagage cabine de 8 ou 12 kg. Il y a aussi de nombreuses autres facilités que vous retrouverez sur leur site. Un accord est passé avec des loueurs de vélos électriques, des voitures Hertz, des hôtels. Avec 16 aéroports desservis, onze appareils et 675 collaborateurs, vous êtes en de bonnes mains. Vols à partir de Charleroi à bord d'un A 320 « moteur vert » le jeudi et le dimanche. D'autres vols vers Bastia jusqu'au 12 novembre.

- www.aircorsica.com.

Le logement

Nous avons eu la chance de séjourner à l'hôtel Castel Vecchio, trois étoiles. Tout le confort est garanti. Il y a une petite piscine. La terrasse est magnifique et le petit déjeuner, copieux, y est agréable. Il n'y a pas de restaurant mais on peut contacter des établissements qui vous apportent votre sélection. Les bus 1, 2 et 3 sont à quelques minutes de marche et vous permettent de rejoindre le centre-ville, qui est assez petit. Le personnel est charmant. Le seul reproche : il n'y a pas de frigo dans la chambre.

Le guidage

J'ajouterai que ces visites n'auraient pas été possibles sans la gentillesse et l'érudition de notre guide ajaccien, qui nous a appris à aimer sa ville et a si bien réussi à nous plonger dans l'histoire de l'Empire. Il nous a fait découvrir des lieux méconnus et nous a donné une seule envie, c'est de revenir. Si vous désirez le contacter, il sera heureux de vous transmettre sa passion. Il s'agit d'Éric Schneider : echarles2a@gmail.com.

« L'OPERA EN FOLIE »
« de Mozart à Gershwin... »
Sous la direction musicale de Ayrton Desimpelaere

Sous le Haut Patronage de Sa Majesté la Reine Paola

avec le Parrainage de :

Madame Alda Gréoli, Ministre de la Culture et de l'Enfance

*Monsieur Jimmy Jamar, Chef de la Représentation de la Commission européenne en Belgique
et du « Lions Club » Jette Saint Pierre*

*Au profit de l'œuvre Royale des Berceaux Princesse Paola
Présidente d'Honneur Sa Majesté la Reine Paola*

**Samedi 21 octobre 2017 – 19.15h : Cocktail – 20.15h : Concert
CHAPELLE MUSICALE REINE ELISABETH**

Chaussée de Tervuren 45 - 1410 Waterloo
GPS : Chemin de la Chapelle
Parking réservé

Avec la participation du « **Namur Chamber Orchestra et Chœur** »

Mise en scène : Catherine Couchard

Chorégraphie : Colette Coenraets et ses danseuses (Choreart)

Cécile LASTCHENKO, soprano – Lionel COUCHARD, ténor

Laura TELLY CAMBIER, soprano

Sarah THERY, mezzo-soprano - Shadi TORBEY, baryton

Une soirée remarquable de solidarité, pleine de gaieté, de chants, de danse et d'émotion

*Tombola exceptionnelle organisée par « Les NOIRAUDS » après le spectacle
Bar avec possibilité de collations diverses*

Spectacle entièrement capté

Avec la participation de RTL – BXFM et L'EVENTAIL

Tenue de cocktail

Nombre de places limitées

Participation 65€

Demande de réservation à adresser à « operaenfolie1@gmail.com »

Versement dès confirmation : FDCI/SOIREE OPERA - BE18 0018 0996 8365 – Nom(s) – 21/10/2017

Organisateur FDCI/Soirée Opéra – 0496 21 15 15 Avenue du Fort Jaco, 26, 1180 Bruxelles

(Een stukje) Hongarije per fiets

.....
 © Tekst en foto's: Karel Meuleman

Hongarije ligt op een kruispunt van culturen: je hebt er Servische dorpen, Weense koffiehuisen, Ottomaanse moskeeën en de Aziatisch aandoende poesta. Het leven in Hongarije is spotgoedkoop, de lokale wijn laat zich veelal prima drinken en het kan er warm zijn; je bevindt je immers in een streek met landklimaat. Laat je niet afschrikken door de taal, waar je geen touw kunt aan vastknopen: de mensen zijn er uiterst vriendelijk en met wat Engels of Duits kom je er wel. Ze hebben er ook hun eigen 'zee', het Balatonmeer. Je kunt er veel meer doen dan aan het strand liggen: wandelen, fietsen, de vele cultuurschatten en schatten van dorpjes bezoeken, enz. 's Zomers ben je er niet alleen, want (bijna) alle Hongaren zakken dan af naar dit verkoelende meer. Wij kozen ervoor om de rustige noordkant van het Balatonmeer te verkennen per fiets. Voor sommige gedeelten kun je beter opteren voor een e-bike omdat de glooiende hellingen tussen de wijngaarden niet alleen maar afdalen! Op de meeste trajecten fiets je over mooie, eigen paden, die er af en toe wel hobbelig bijliggen door de wortels van de bomen, maar laat dat de pret niet bederven.

Panoramisch zicht vanuit Tihany op Badacsony

Het majestueuze Festetics landgoed in Keszthely

VANUIT KESZTHELY

Als eerste startplaats kozen we voor Keszthely, de oudste nederzetting aan het Balatonmeer en een belangrijk knooppunt van de handel in de Romeinse tijd. Het is meteen ook de grootste stad aan het meer. Ze ligt aan de uiterste zuidwestpunt van het meer, dat 79 km lang is en op sommige plaatsen maar 1 km breed, namelijk bij het schiereiland Tihany (zie verder). Het majestueuze Festetics-landgoed ligt midden in de stad en is omgeven door een Engels park. De bouw ervan duurde meer dan 100 jaar. Het kasteel telt 101 kamers en een prachtige bibliotheek met rond de 100.000 boeken, geordend in rekken, versierd met prachtig houtsnijwerk en voorzien van dito lambriserings. Het is het derde grootste kasteel van het land en het loont zeker de moeite om door de grootse tuinen te wandelen, liefst vanaf juni wegens de bloemenpracht. Verpozen kun je bij een smakelijk gebakje in een van de salons. We verbleven in het rustige hotel Ovit met ruime kamers, voorzien van een keukentje, salon en een balkonnetje. Vanuit het hotel kom je via een landweg bij het grote meer of rij je naar Kis-Balaton, Klein Balaton, een uitgestrekt natuurgebied waar het heerlijk

fietsen door het groen is. Op de terugweg deden we Heviz aan, het bekendste kuuroord van Hongarije. Volgens kenners is het meer gezegend met het mooiste thermale bad van Hongarije; het trekt al meer dan 2.000 jaar bezoekers aan. Je ziet ze met zwembandjes onder hun arm naar de baden trekken. Het meer(tje) zelf is amper 4,5 hectare groot maar het is wel het grootste thermale meer ter wereld; het is deels overdekt door een badhuis, in 1795 gebouwd. Op 38 m diepte borrelt een geothermische bron op; die maakt dat het water in de zomer 28° tot 38°C en in de winter toch 24° à 25° warm is. Zo kun je het hele jaar door buiten zwemmen. In het meer bevinden zich bacteriën en algen die alleen daar voorkomen. De bacteriën zouden een geneeskrachtige werking hebben waar vooral mensen met reumaklachten baat bij hebben. Ik heb me ook laten vertellen dat het water licht radioactief is, wat eveneens helend (?) zou werken.

NAAR BALATONFÜRED

Om meer te zien van de omgeving verkasten we na enkele dagen naar het mondaine Balatonfüred. Je kunt de zowat 70 km vanuit Keszthely met de trein

afleggen, helemaal langs de kust. Wij verkozen het met de fiets te doen. De heuvels bij Badacsony reiken 436 m hoog; het zijn resten van een uitgestorven vulkaan in de vorm van een doodskist. De hellingen zijn bedekt met versteende lavakolommen, basaltorgelpijpen genoemd; ze bieden ruimte aan wijngaarden waarvan de *Pauliner* monniken wijn maken, de *Badacsonyi szürkebarát*. Vanuit de portiek van het Róz Szegedy-huis is het uitzicht magnifiek, net zoals vanuit de 14 m hoge Kisfaludy uitkijktoren op het hoogste punt van de berg, bereikbaar na een zeer steile klim (maar geen nood: al na enkele honderden meters heb je een prima panoramisch zicht op het meer). Op onze weg naar Balatonfüred kwamen we ook langs het schiereiland Tihany, een dorpje zo uit de boekjes. De bewoners van dit kleine maar fijne dorpje zouden het hoogste inkomen van alle Hongaren hebben; de vastgoedprijzen swingen er de pan uit. Het maakt deel uit van het Nationaal Park van de Balaton Hooglanden. Het biedt spectaculaire vergezichten en is ideaal voor het fotograferen van zonsop- en ondergangen. De majestueuze benedictijnerabdij stamt uit de 15de eeuw en torent boven het centrum uit. De kerk zelf dateert van later (1754) en is in barokstijl opgetrokken. Het plaatsje schijnt ook bekend te zijn om zijn echo;

Tihany, gekend om zijn artisanale producten

probeer het zelf. Heb je echter genoeg kilometers in de benen, dan kun je er later vanuit Balatonfüred terugkeren, want je trekt best minstens enkele uren uit voor een bezoek aan Tihany. Balatonfüred is een sjiek oord en het belangrijkste stadje aan de noordkant van het meer; er zijn zelfs twee jachthavens. Je kunt er heerlijk zonnen op een van de drie stranden of zwemmen in de 'Hongaarse zee', ook op het privéstrand van ons hotel Annabella. Van

De abdijkerk van Tihany; merk het paprikawinkeltje vooraan

daaruit leidt een promenade langs het meer naar het centrum. Op een van de vele terrasjes kun je de lokale wijn proeven, maar je kunt ook enkele kerken bekijken: één uit typische rode zandsteen opgetrokken katholieke kerk, één witte protestantse en één moderne evangelische kerk.

VESZPREM

Vanuit deze tweede vertrekplaats maakten we mooie rondritten, opnieuw langs aparte fietspaden (na een beetje zoeken), onder meer ook naar Veszprem. Het is een van de oudste stadjes van Hongarije. Het imposante kasteel zou oorspronkelijk een 9de -eeuws Frankisch fort zijn. Het stadje is gebouwd op zeven heuvels en bevat pronkstukken in de Burchtwijk, zoals de St.-Michaelkathedraal, de Gizellakapel en een barok bisschoppelijk paleis. Daarnaast zijn er nog zo'n 200 beschermde gebouwen. Heb je tijd, dan kun je ook naar het Leninpark trekken, ten zuiden van de stad; je vindt er een museum en een originele oude boerderij. Wat me opviel op vele plaatsen in Hongarije: naast de nationale vlag hing er ook steeds een Europese vlag. Navraag leerde me dat dit wettelijk zo moet: hang je een nationale driekleur, dan moet er ook steeds een Europavlag naast wapperen!

Veszprem is een lieflijk stadje.

BOEDAPEST

Heb je een late terugvlucht vanuit Boedapest of heb je een dagje vrij, dan moet je zeker deze stad bezoeken. In twee eeuwen tijd is de hoofdstad uitgegroeid van 50.000 naar een metropool met bijna twee miljoen inwoners. Ze heeft de oudste metro op het vasteland van Europa. Die werd enkele meter onder het maaiveld gebouwd. Toen die lijn niet meer voldeed, heeft men een tweede gebouwd, veel dieper en onder de eerste. De oude noemt men de 'ondergrondse', de nieuwe 'de metro'. De huidige naam van de stad dateert pas van 1873, tevoren waren Obuda, Boeda en Pest aparte steden. Onder de heuvels is er een systeem van onderling verbonden grotten doordat opborrelend water van de warmwaterbronnen de grond wegspoelde. Uit de 80 thermale bronnen komt elke dag zo'n 70 miljoen liter water aan de oppervlakte; die voeden 12 geneeskrachtige baden. De wijde Donau splitst de stad in twee: Boeda en Pest. Op de rechteroever heb je Boeda, gebouwd tegen en op de heuvels met onder meer het Vissersbastion. Fototip: de gevel van het Hiltonhotel weerspiegelt heel mooi het Vissersbastion. Vanop de heuvel heb je een prachtig zicht op Pest op de linkeroever en op het grootse parlement, tegelijk ook met 691 zalen en kamers het grootste ter wereld. Het is in

Boedapest met het imposante parlement en de gekende Kettingbrug

zijn eclectische bouwstijl één bonte verzameling van gotische torens, muurschilderingen, steenreliëfs, prachtig versierde trappenhuizen in barokstijl, glas-in-loodramen, wandtapijten, schilderijen en 88 beelden aan de gevel. De bekende Kettingbrug verbindt beide stadsdelen. Daar sluit ook een tunnel onder de Burchtheuvel op aan. Die is even lang (350 m) als de brug en men zegt al smalend dat, als het regent, men de brug in de tunnel schuift. Op de Burchtheuvel van Boeda staat het koninklijk paleis, dat dateert uit de 13de eeuw maar dat 500 jaar later in barokstijl werd verbouwd. Het was 700 jaar lang de woonplaats van de Hongaarse koningen. Aan de voet van de Gellertheuvel vind

je het befaamde Gellert spabad met z'n originele Jugendstil-inrichting (en de obligate schakers). Midden op de Donau ligt een 2 km lange groene oase, het Margit-eiland met daarop een park, sportvelden, thermale baden en kuurhotels. Het immense Heldenplein met het Millenniummonument is ook een bezoek waard. De standbeelden van de belangrijkste Hongaarse personen uit de geschiedenis staan er opgesteld in een halve cirkel. In het midden prijkt een zuil met daarop de aartsengel Gabriël en in zijn rechterhand de Heilige Kroon. Aan de voet van de zuil staat de aanvoerder van de zeven stammen die Hongarije stichtten, uitgebeeld als ruiter te paard.

INFO

- www.hongarije-info.be
- www.nl.wikipedia.org/wiki/Hongarije
- www.nl.wikipedia.org/wiki/Balatonmeer
- www.balatonmeerhongarije.nl
- www.hongarije-info.be/hongameer.html
- www.vakantiebalatonmeer.weebly.com
- www.danubiushotels.com/our-hotels-balatonfured/hotel-annabella
- www.hotelovit.hu
- www.badacsony.eu

Bienvenue dans les Cyclades

.....
© Texte et photos : José Burgeon
.....

Odyseus Elytis écrivait «L'Égée, l'Amour, l'Archipel, la proue de ses écumes, les mouettes de ses rêves, sur son plus haut mât, un marin dresse l'oriflamme d'une chanson. L'Amour, son chant, les horizons de son voyage et l'écho de sa nostalgie, sur le rocher le plus battu, la fiancée guette un navire. L'Amour, son navire, le calme qui suit ses meltemis et le foc de ses espoirs ; sur sa vague la plus légère, une île berce l'arrivée ».

Toutes très belles et cependant très variées, ces îles sont comme autant de bijoux éparpillés dans la mer Égée; elles furent le berceau des grands mythes relatifs aux dieux de l'Olympe chers à l'Antiquité et font aujourd'hui rêver les touristes du monde entier. La Grèce compte 1 425 îles, soit 1/5 du territoire et 170 sont habitées. Cyclades,

Dodécanèse, Sporades, îles de l'Est ou du Nord – les endroits sont innombrables pour une évasion hors du XXIe siècle. Le rythme de vie est toujours délibérément détendu. Parmi les 28 îles et îlots des Cyclades (*Kuklos* en grec ancien – cercle), en mer Égée, Paros se situe au centre de l'archipel.

Mykonos – Petite Venise

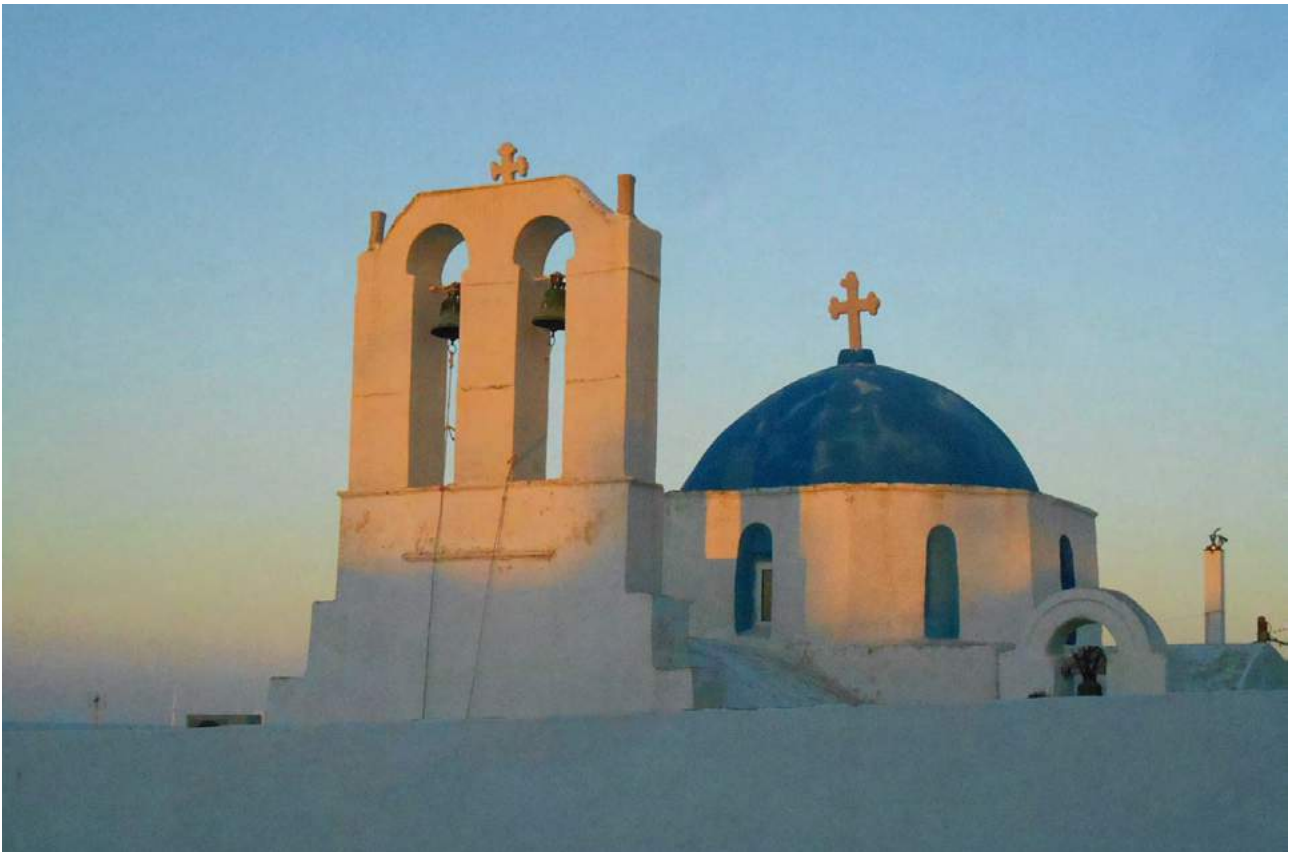

Naxos – porte du temple d'Apollon

PAROS

Elle est réputée pour son marbre, utilisé notamment pour le Parthénon de l'Acropole d'Athènes, le temple de Poséidon au Cap Sounion et le temple d'Aphaia Athéna à Égina. L'île doit son nom à Paros, chef des Arcadiens et est la patrie de grands sculpteurs, peintres et poètes. Parikia, capitale de l'île, mérite une visite pour son port pittoresque et son moulin qui accueillent les visiteurs arrivant par bateau du Pirée ou d'autres îles comme Mykonos, Naxos ou Ios. Panaghia Ekatondapiliani, église en marbre blanc et gris, fondée par sainte Hélène, mère de l'empereur Constantin, au Ier siècle, abrite notamment l'icône de la Vierge, œuvre de l'apôtre Luc. Paros présente un paysage de carte postale avec ses petites maisons-cubes soigneusement chaulées, qui semblent s'entasser en magma blanc laiteux dans la rocaïlle sèche et ocre, juste au-dessus d'une Égée bleu sombre qui vire au transparent clair. Les jolies plages de sable portent les noms de Santa Maria, Prodomos, Logaras, Pisso Livadi, Drios ou encore Aliko et Golden Beach. Les amateurs de farniente et de sports nautiques seront comblés à Paros. Mais la plage la plus connue

et la plus belle est celle de Kolimbithres, bordée d'énormes rochers de granite sculptés par le vent et les vagues. En face de Kolimbithres se trouve la station et le port de Naoussa, mon coup de cœur à Paros. Ses maisons blanches, son port pittoresque, ses églises, son château-fort, ses tavernes, ses cafés, le tout émerveille les visiteurs. L'ambiance décontractée de Naoussa apporte un plus au séjour dans la merveilleuse île de Paros. On ne se lasse pas de vagabonder dans le petit port pour prendre un verre au *Café Calypso* ou au *Mosxonas* sous le soleil. On peut également déguster la succulente cuisine grecque de Yannis au restaurant *Axinos*. Épinglons la fava, une sauce au citron et oignons frais hachés, avec graines de fava broyées et huile d'olive ou encore les calamars frits ou grillés, la délicieuse pieuvre, les gambas, le beefburger maison, et tout cela face au port de pêcheurs. Quels bons moments passés au *Axinos* ! Pour le logement, une adresse incontournable : *l'Hôtel Calypso* ***sup, chez George Bafitis, le propriétaire bien sympathique. L'hôtel propose des chambres avec vue mer, une grande terrasse donnant sur la belle plage de sable. Siroter un verre sous les tamaris reste un moment bien agréable durant le séjour à

Paros – Naoussa

Naoussa. *La Résidence Katerina* possède quelques chambres de bon confort avec une très belle vue sur le port.

ANTIPAROS

Antiparos, l'île des personnalités du cinéma, se situe à 5 minutes de bateau de Paros. Outre le petit port, on peut visiter la grotte sur la hauteur de l'île ou admirer les magnifiques propriétés d'acteurs cherchant le calme et la beauté du paysage. Au loin, on distingue les îles voisines d'Amorgos, Ios, Serifos, Folegandros, Sifnos et parfois Santorin. *Pipinos*, taverne typique connue pour le poisson frais, propose la *suma* (eau-de-vie grecque), le *zelje* (bettes avec citron), le *skordalia*, le *galeos*, face à la plage.

NAXOS ET MYKONOS

À quelque 50 minutes de Parikia, se trouve Naxos, la plus grande des Cyclades, qui ressemble à une petite marine méditerranéenne. La porte du temple d'Apollon surplombe le port. Le *kastró*, bien conservé, se trouve dans la vieille ville. Au sein des îles grecques, Mykonos occupe la 33e place du point de vue superficie (85,48 km²). Cinq

moulins dressent leurs ailes tronquées dans le ciel, rendu extraordinairement pur par le vent de l'été, le *meltem*. Tout semble avoir été ordonné par un publicitaire de talent. Mykonos reste gravée dans la mémoire de chaque touriste et même lors de mon sixième périple, j'avais beaucoup de plaisir à me retrouver dans cette île superbe. Des maisons construites sur la mer, avec des balcons en bois, sous lesquels déferlent les vagues rappellent une image de Venise. *Alefkandra* est le quartier aimé des artistes, qui s'en inspirent souvent pour leurs tableaux. En janvier, le ciel est très lumineux et l'île respire la tranquillité. Le calme apporte une sensation bienfaisante, les Grecs discutent volontiers avec la dizaine de touristes présents dans le port. Pétros, le pélican vedette et mascotte de Mykonos, se laisse un peu caresser, comme Eno le chien d'ailleurs. À chaque passage dans Choria, on reconnaît quelques pêcheurs. Dans les deux bistrotts ouverts à cette période de l'année, les autochtones nous font signe, c'est tout à fait différent de l'été et de la haute saison touristique. Avec une voiture de location *Star Rent a Car*, il est possible de découvrir des coins peu fréquentés de l'île et de superbes plages désertes, telles Super Paradise, Ornos, Plati Yalos, Agios Stefanos et Kalafati. *Ano Mera* mérite une visite pour son monastère et le pope bien sympathique se laisse photographier.

Mykonos compte 365 chapelles et *Paraportiani* est le monument le plus photographié de l'île. Il s'agit d'un ensemble de quatre petites églises au niveau du sol et une à l'étage, qui est connue comme *Paraportiani* (parce qu'elle se trouve près de la petite porte – en grec, paraporti). Il paraît que le groupe fut construit progressivement aux XVIe et XVIIe siècles. C'est un de mes endroits préférés en Méditerranée ! La table est présente aussi à Mykonos, même en janvier, notamment chez *Maria*, près de l'*Hôtel Leto*****, établissement très correct. Au menu, on peut conseiller notamment les *keftedes* (boulettes), *lakano dolmades* (chou et courgette farcis de riz et viande hâchée, car pas de feuilles de vigne en hiver). Cette cuisine-maison simple et rustique est excellente ! L'*Hôtel Leto* est très bien situé par rapport au port de Mykonos et la vue de la chambre est sublime ! Quelques bars sympatiques sur le port : le café typiquement grec *Yialos*, le bar plus sophistiqué *Alegro*, la brasserie *Madouras* agréable et aussi fréquentée par les Grecs et le bar tapas *Toroloco*, avec la tenancière *Maria*.

DELOS

Suivant la mythologie, Délos est le lieu de naissance d'Apollon et d'après quelques mythes, d'Artemis aussi, enfant de Zeus. Lito, la mère d'Apollon, ne trouvait pas de place pour accoucher, parce qu'elle était persécutée par Ira, l'épouse de Zeus. Seule Délos, petite et inconnue, qui jusqu'à ce temps errait dans les vagues, accepte de lui donner asile, après avoir obtenu de Lito la promesse que le dieu auquel elle donnerait naissance ne quitterait jamais l'île. Alors, l'île flottante cessa de flâner dans les vagues et devint Délos, qui, en grec, signifie « visible ». En 700 avant J-C, Délos est un centre religieux important du culte d'Apollon, le dieu de la lumière. Tous les jours, sauf en hiver, des bateaux touristiques partent du port de Mykonos vers Délos et reviennent l'après-midi ; la traversée dure 40 minutes. Délos est une petite île, basse, d'une superficie de 3,43 km².

SANTORIN

Dans la classification des côtes, citons les côtes de volcans à contours lobés ou à caldera comme à Santorin. Santorin, surnommée la Pompeï de la mer Égée et que les Grecs appellent Fira ou Thira, est la dernière des Cyclades avant la Crète. Santorin se présente comme un volcan, un immense cratère dont le centre s'est effondré (caldera). Platon en parle déjà au IVe siècle avant J-C. Thera se trouve posée sur de vraies falaises, rouge, marron, brun, violacé parfois. En l'an 1500 avant J-C, tout le centre de l'île vole en éclats. Dans cette caldera géante, de près de 6 km, la mer en furie se rue par trois brèches et c'est le cataclysme fantastique, terrifiant, à peine imaginable. Dans le Sud de l'île, on peut visiter le champ de fouilles d'Akrotiri du professeur Marinatos. Citons également d'autres îles pittoresques comme IOS montagneuse et sèche, KEA l'île la plus proche d'Attique, ANDROS, l'île des armateurs, SIROS la capitale des Cyclades, SERIFOS, SIFINOS, KYTNOS ou MILOS, célèbre pour la superbe Vénus qui y fut trouvée et emportée par le navigateur français Dumont d'Urville en 1800 pour être offerte à l'admiration des visiteurs du Musée du Louvre. La lumière ruisselle de partout, les dômes dressent leur tête, le vent se tait sur les coupes. La mer sans fin interminable et le bleu y font éclater des feux d'artifice. Les murs se présentent bouche contre bouche. C'est l'harmonie parfaite de l'homme et de la nature. Bon voyage dans les Cyclades.

INFO

- www.kalypso.gr
- www.letohotel.com
- www.aegeanair.com

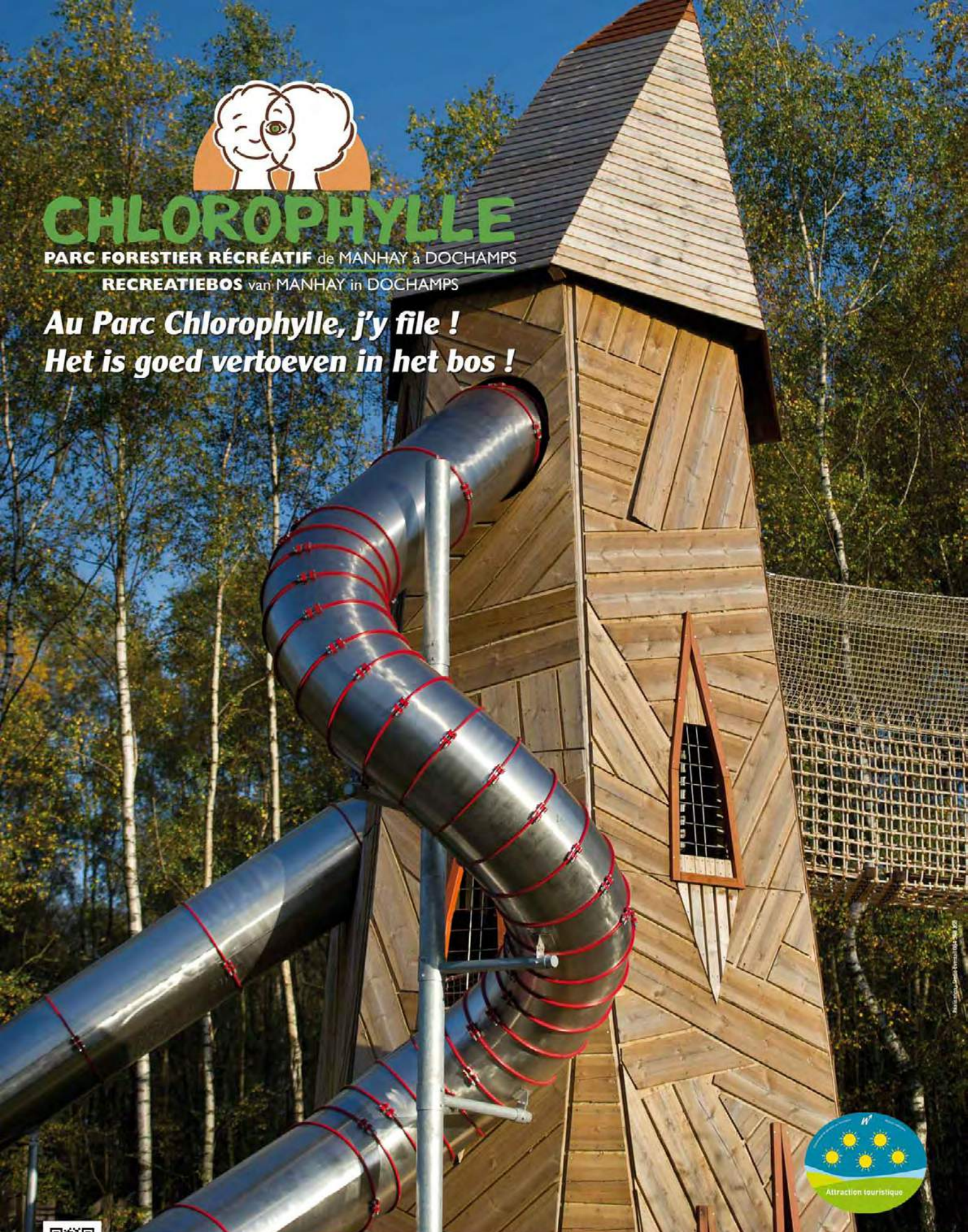

CHLOROPHYLLE

PARC FORESTIER RÉCRÉATIF de MANHAY à DOCHAMPS

RECREATIEBOS van MANHAY in DOCHAMPS

**Au Parc Chlorophylle, j'y file !
Het is goed vertoeven in het bos !**

www.parcchlorophylle.com

(Her)ontdek de Spaanse Costa Brava

© Tekst en foto's: Patrick De Groot

Tal van Belgen hebben in het verleden al eens een vakantie doorgebracht aan de Costa Brava, in Catalonië. Voor mij was het de eerste keer in 1965... en daarna regelmatig tot in 1996. Vandaar dat ik nieuwsgierig was naar de toeristische ontwikkelingen van de laatste decennia.

STRANDTOERISME

De naam Costa Brava vindt men voor de eerste keer terug in de Catalaanse krant *La Veu de Catalunya* op 12 september 1908 in een artikel van de schrijver en dichter Ferran Agulló. Hij beschrijft daarmee het ruige, toen nog onherbergzame, karakter van de kust met zijn vele onregelmatige rotsen en baaien. De Costa Brava is de ongeveer 200 km lange kustlijn aan de Middellandse Zee van de provincie Girona, en strekt zich uit van

Blanes (in het zuiden) tot Port-Bou (in het noorden bij de Franse grens). De badplaatsen hebben een zeer verschillend 'karakter': van het massa-toeristische Lloret de Mar (met bruisend nachtleven), Blanes of Roses, tot het eerder mondaine Platja d'Aro. De meest authentieke badplaatsen – die veel minder onderhevig geweest zijn aan de enorme toeristische wildgroei – zijn de badplaatsen van Begur, Calella de Palafrugell (voor mij de absolute nr.1), Cadaques (het beroemdste... maar wel enorm drukbezocht), El Port de la Selva en

Karakteristiek beeld van de woeste kust van de Costa Brava

De indrukwekkende archeologische site van Empuries

Tossa de Mar. De Costa Brava kende al een eerste toeristische impuls in de jaren '20 van vorige eeuw, en de doorbraak kwam er in de jaren '50 en '60. Indertijd was de Costa Brava vooral attractief voor het strandtoerisme omwille van het aantrekkelijke (zomer)klimaat. Intussen zijn daar tal van andere toeristische mogelijkheden bijgekomen: zoals de ontwikkeling van 7 jachthavens (l'Estartit, Palamos, Platja d'Aro, Roses...) en de enorme marina van Empuriabrava (het prototype dat vanaf 1967 werd aangelegd, met ongeveer 5.000 aanlegplaatsen), de aanleg van golfterreinen (ook in het achterland zoals in Perelada met het prachtige gelijknamige hotel met een unieke wijnsipa. Perelada is namelijk een gekende wijngemeente met kasteel en casino), maar ook met veel meer aandacht voor natuurbescherming. Wij nemen de lezer even mee naar enkele toeristische toppers aan de Costa Brava en het achterland.

CULTUUR

Een absolute must is het bezoek aan de drie sites van de excentrieke Spaanse surrealist Salvador Dali (1904-1989, www.salvador-dali.org). Men start best met de Casa Museu Salvador Dali in Port Lligat (even voorbij Cadaques), dat jaarlijks 100.000 bezoekers telt. Hier woonde en werkte Salvador Dali vanaf 1930 tot de dood van zijn vrouw Gala in 1982. Nadien vestigde hij zich in het kasteel van Pubol (waar tevens haar mausoleum

is). Deze bijzondere woning kan in groepjes van maximum 10 personen bezocht worden na tijdige reservatie. Het is een bijzonder interessant (en gedeeltelijk begeleid) bezoek aan o.m. zijn atelier, slaapkamer en leefruimte, met aansluitend de enorme tuin en het zwembad (in de vorm van een fallus). Vervolgens kan men naar het kasteel van Pubol, waar de kunstenaar zijn laatste levensjaren doorbracht. Pubol is trouwens een aantrekkelijk dorpje, zoals er tal van andere zijn in de regio van de Emporda zoals Pals en Peratallada. Tenslotte moet je naar de aantrekkelijke stad Figueres voor een bezoek aan het Teatre-Museu Dali, dat opgericht werd in 1974 en na het Prado van Madrid het meest bezochte museum van Spanje is! Hier blijkt

De slaapkamer van de Casa Museu Salvador Dali in Port Lligat

de enorme creativiteit en werklust van de grootste surrealist van Spanje... met als ultieme verrassing zijn fantastische juwelencollectie. In 2017 is Figueres de 'capital de la Sardana' (hoofdstad van de regionale dans bij uitstek nl. de sardana). Voor archeologie is Empuries de topper, met een Grieks (vanaf de 6de eeuw v.Chr., de zogenaamde Neápolis) en Romeins (vanaf de 2de eeuw v.Chr.) stadsdeel, gelegen langs de kust met mooi strand. Er is een modern onthaalgebouw en een interessant archeologisch museum. De resten van enkele Romeinse huizen en vooral de mozaïeken zijn blikvangers. Het volledig – met Europese steun van 1996 tot 1999 – gerestaureerde klooster van Sant Pere de Rodas (met een maximale waardering van 3* in de groene Michelinids) is de religieuze topper van de regio en ligt op een prachtige site van meer dan 600 m hoogte tussen de badplaatsen Llançà en El Port de la Selva. Vooral de middeleeuwse kerk (10e/11de eeuw) en de 27 m hoge klokkentoren trekken de aandacht. Aan de Costa Brava zijn ook tal van recent geopende musea te bezoeken, zoals het Visserijmuseum in Palamos, het Historisch Museum in Sant Feliu de Guixols, of het kurkmuseum in Palafrugell...

GASTRONOMIE

De regio is een echte gastronomische tempel! Met onder meer Miramar (2* Michelin) in Llançà, en diverse restaurants met 1*. Wereldberoemd was het restaurant El Bulli van Ferran Adrià in Montjoi (deel van Roses) van 1961 tot de sluiting in 2011. Het restaurant noteerde gedurende vele jaren de topscore 3* Michelin, en was van 2006 tot en met 2009 vier opeenvolgende keren het beste restaurant van de wereld (volgens de rangschikking van San Pellegrino). Maar het hoeft niet altijd even duur te zijn: bij de regionale specialiteiten beveel ik u zeker de (al dan niet ingeblikte en gepekeld) ansjovis aan van L'Escala.

NATUUR

Vermelden wij de natuureservaten zoals Emporda (opgericht in 1983) nabij Empuries en de Cap de Creus (°1998). Wij bezochten ook enkele plantentuinen: de mooiste is die van Cap Roig (sinds 1927, 17 ha groot) nabij Palafrugell: op een rotskaap gelegen, met uitgestippeld wandeltraject, en

Het Teatre-Museu Dali in Figueres

△ *Het klooster van Sant Pere de Rodes*
▽ *De plantentuin van Cap Roig*

is in de regio ook bekend voor het muziekfestival. Ook de in 2006 gerestaureerde tuin Santa Clotilde (met zeer veel beelden en bustes) in Lloret de Mar is een bezoek meer dan waard. Langs de kustlijn van de Costa Brava zijn er prachtige autoroutes: adembenemend mooi is het traject van San Feliu de Guixols naar Tossa de Mar, de omgeving van Cadaques met Cap de Creus, en de omgeving van Begur.

ACTIEF

De ‘*Camins de Ronda*’ brengen de wandelaar langs de mooiste stukjes van de Costa Brava. Wij hebben een deel ervan afgelegd in het exclusieve en residentiële ‘s Agaro. Hier ligt ook het bekende Hostal de la Gavina (5* hotel). Verder is er de GR-92. De Costa Brava leent zich ook uitermate voor wielertoerisme: tal van professionelen komen hier in het voor- of naseizoen oefenen.

CASE: DE BADPLAATS PLATJA D’ARO

Deze bekende en sterk gegroeide badplaats gebruikt de slogan ‘365’, hetgeen betekent dat toerisme hier elke dag aanwezig is: shopping (elke zondag zijn alle winkels open en dit is uniek voor de Costa Brava), sport, congretoerisme (een nieuw congresgebouw is gepland), en tal van evenementen (zelfs carnaval). De Platja Gran is een prachtig strand van 2 km. De hotellerie begint zich na de economische crisis van enkele jaren geleden eindelijk te herstellen en zelfs te vernieuwen (zoals het boetiekhôtel Cosmopolite). Wij logeerden in het moderne 4* Nautic Park Hotel van de Spaanse hotelgroep Alegria: dit grote hotel heeft als extra een uitgebreide wellness. Ook het appartementstoerisme herpakt zich met nieuwe projecten langs de zeepromenade (b.v. op de locatie van het vroegere hotel Mar Condal). Toch blijven er ook nog tal van verouderde buildings en hotels (zoals het vroeger meest bekende Columbus). Intussen telt Platja d’Aro zo’n 10.500 permanente bewoners... met een veelvoud ervan in het hoogseizoen (topmaanden juli en augustus). Dit alles blijkt uit het interview met mevrouw Imma Gelabert i Casadevall, de schepen voor toerisme van

Platja d’Aro. Wij spraken ook met de dynamische manager van het Nautic Park Hotel: de 28-jarige Miquel Casajuana. Het is een hele opgave om het hotel goed bezet te krijgen buiten het hoogseizoen. Daarom spreekt hij ook groepen (vooral Spaanse en Franse) aan en zijn de prijzen sterk gedifferentieerd in de tijd. Hij vertelt ons dat de hotelgasten (en zeker de Spaanse) echt wel heel hoge verwachtingen koesteren voor zo’n lage (all-in) prijs! De concurrentie is natuurlijk heel groot, vooral sinds de komst van de beoordelings- en boekingsites op het internet.

Ja, na zoveel jaren ben ik nog steeds onder de indruk van de wondermooie Costa Brava. Het is en blijft een toeristische topbestemming waarbij ik in het bijzonder de ideale mix van natuur en cultuur waardeer. Trouwens niet voor niets werd de Costa Brava in 2012 door het tijdschrift *Traveler* van National Geographic geselecteerd als één van de topbestemmingen van de wereld!

En ja, er is veel veranderd (zelfs de taal... want die is nu officieel het Catalaans, zodat ook de meeste plaatsnamen gewijzigd zijn: Playa de Aro werd Platja d’Aro), maar er zijn genoeg authentieke plekjes en prachtige strandjes die niet (en hopelijk nooit) zijn aangetast door het massatoerisme.

PRAKTISCHE TIPS

Aanbevolen zijn de Michelinkaart nr.147 op schaal 1:150.000 (Zoom ‘Costa Brava’), de groene Michelinids ‘*Barcelone et la Catalogne*’ en de regionale gidsen van Triangle Books ‘*Girona + Costa Brava*’. De Costa Brava is voor ons een relatief goedkope bestemming (op minder dan 2 uur vliegen naar de efficiënte luchthaven Girona), vooral wat horeca betreft. In de meeste badplaatsen zijn er intussen wel prijzige betaalparkings, maar meestal hebben zij ook gratis parkings aan de rand. De meeste musea zijn vrij goedkoop, maar de sites van Salvador Dali zijn (zoals te verwachten) duur.

- www.costabrava.org

Chiny et Florenville, fleurons de la Gaume

.....
© Texte : Gilbert Menne – © Photos : Brigitte Bauwens et Patrick Perck
.....

La Gaume, une région bénie des dieux, à l'extrême sud de la Belgique, a déjà un air de Provence. Elle se distingue par une identité forte au sein de la province de Luxembourg. Son relief, avec des douces collines, se distingue du massif ardennais au nord. Sa végétation est aussi très différente, grâce à son sous-sol calcaire. Dans ses riantes vallées, surmontées par des cuestas, serpentent de jolies rivières, dont la superbe Semois. Le soleil y est aussi plus présent qu'ailleurs. Ses habitants parlent une langue romane, le Gaumais, apparenté au Lorrain. Chiny et Florenville font, depuis peu, partie ensemble de la même Maison du Tourisme à Virton. En outre, leur développement touristique et économique est désormais assuré par une Agence de Développement Local qui nous a permis de découvrir les remarquables atouts de ces deux localités gaumaises.

La Semois

Château du Faing

CHINY, LA COMTALE

Le village actuel, entouré par la Semois, fut autrefois la capitale d'un important comté et reçut le titre de ville. Les amateurs de belles promenades y seront comblés. Parmi les 200 km de circuits balisés pédestres, équestres et VTT, nous avons suivi le circuit nature au départ de l'Hostellerie Aux Comtes de Chiny. Son attrait principal est le point de vue de la Roche à l'Écureuil. Des balades guidées thématiques y sont organisées en juillet et août (061/31 54 04). On peut aussi y louer des kayaks ou s'adonner à la pêche à la ligne. Pour le repas, le *Moulin Cambier*, ancien moulin à eau sur la Semois, propose des spécialités régionales sur une terrasse donnant sur la rivière (www.moulin-cambier.com). Chaque année, en juillet, Chiny accueille le Festival du Conte, le moment idéal pour y passer un week-end (www.conte.be). *Jamoigne*, toute proche, mérite aussi une visite. Le château du Faing, érigé en 1778 en style néo-gothique, abrite aujourd'hui l'administration communale. Entre 1943 et 1945, le château abrita 87 enfants juifs qui s'y cachèrent sous de faux noms.

FLORENVILLE

Cette commune assez étendue a une frontière commune avec la France et se compose de sept villages

Roche à l'Écureuil

dont les plus connus sont Villers-devant-Orval, Chassepierre et Sainte-Cécile. Un nouvel hôtel haut de gamme vient d'ouvrir ses portes fin 2016 près de la Place Albert 1er: *Le Florentin*. Il comprend pour l'instant 15 chambres cosy et trendy et possède un restaurant-brasserie très classe (www.hotel-leflorentin.be). Derrière l'église N.D. de l'Assomption, on peut admirer un des plus beaux panoramas de la région sur la première cuesta de la Lorraine, la vallée de la Semois et les villages des environs. À 4 km, *Chassepierre*, à juste titre un des «Plus beaux villages de Wallonie», est superbe. Ses petites maisons blotties le long de la Semois, au style typique gaumais, sont dominées par l'église classée Saint-Martin construite

L'abbaye d'Orval

possède un joli jardin où on peut déguster une excellente cuisine locale (www.hotel-ste-cecile.be). Dans la forêt près de Florenville, la prestigieuse *abbaye d'Orval* rayonna sur toute la région entre les 12e et 18e siècles. Plusieurs fois détruite, elle est aujourd'hui un havre de paix et de sérénité. Elle accueille d'ailleurs régulièrement des personnes souhaitant se ressourcer. Outre la célèbre trappiste et le fromage d'abbaye, Orval a aménagé en ses murs un musée de la Bière, un musée de la Pharmacie et un musée monastique (www.orval.be). Tout près, la *micro-brasserie Gengoulf* produit quelques bières moins amères que l'Orval : une blanche aux truffes, une aux cèpes ou au goût tourbé. La visite en semaine peut s'accompagner de charcuteries locales (www.gengoulf.be).

JEAN-CLAUDE SERVAIS, L'ENFANT DU PAYS

Le bien connu auteur de BD, ancien collaborateur chez Dupuis pour le magazine Spirou, n'a cessé de s'inspirer de sa Gaume natale dans ses dessins. Son héroïne la plus connue est Violette. En 2003, les autorités locales ont voulu mettre à l'honneur ce patrimoine en réalisant un « parcours Servais » basé sur des fresques et d'une statue de Violette dans divers lieux emblématiques illustrés dans son

Le Vieux Moulin à Chassepierre

en 1702. Le vieux cimetière abrite plusieurs stèles historiques, dont celle d'un grognard de Napoléon. Sa première habitation du temps des Romains, le « Trou des Fées », creusée dans la roche, est toujours ouverte au public. Un charme indéniable se dégage de cet adorable village. Un week-end au mois d'août, le Festival international des Arts de la Rue, avec une cinquantaine de compagnies et 200 artistes internationaux, prend possession des lieux. Un événement à ne pas manquer (www.chassepierre.be). Pour déjeuner, ou loger, l'*Hôtellerie Sainte-Cécile* dans le village éponyme

œuvre, entre Florenville et Jamoigne (9 km). Le parcours est balisé par des panneaux explicatifs avec des QR codes qui renvoient vers des vidéos. C'est le premier circuit du genre en zone rurale en Belgique. On peut ainsi les admirer près du château du Faing, près de la fontaine Mathilde dans l'abbaye d'Orval (là où une truite rendit sa bague à la duchesse) et la vallée de la Semois à Chiny (www.parcours-servais.be).

CHOCOLATS ET MACARONS

Chiny et Florenville ont chacune leur artisan chocolatier. Mais quels artisans! À Florenville, *Edouard Bechoux* a fait une carrière internationale. Il représentait la Belgique pour le chocolat dans le pavillon belge à l'Expo universelle de Milan. Il vous accueille dans sa chocolaterie Place Albert 1er et organise des animations d'atelier sur demande (www.leschocolatsdedouard.com). *François Deremiens* partage ses activités sur Chiny et Jamoigne. Il a aussi représenté notre pays pour le chocolat, mais à Shanghai. Il fait visiter lui-même son atelier, ouvert en 2017, jouxtant le château de Faing et le visiteur peut suivre tout le processus de la fabrication, de la fève de cacao jusqu'au chocolat. Tout est fait manuellement et la production volontairement limitée. Il crée sans cesse des pâtisseries et des macarons de toutes les couleurs et de tous les arômes. Ses fèves de chocolat de nombreux pays sont délicieuses (www.deremiens.com).

Quelques gourmandises de François Deremiens, maître chocolatier

Une œuvre de Jean-Claude Servais

INFO

Idéalement situé au bord de la Semois, l'Hôtel Aux Comtes de Chiny, tenu par les époux Culot, est le must de la région : décor authentique et chambres rénovées, qualité de l'accueil, bonne table et cadre reposant (www.comtesdechiny.be).

- S.I. de Chiny : www.chiny-tourisme.be
- S.I. Florenville : www.florenville.org
- Agence de Développement Local : contact : julie.jacquemin@florenville.be

Chassepierre, zicht op de Semois

Chiny en Florenville: la Gaume en niet de Ardennen

© Tekst en foto's: Patrick Perck

Een tweedaagse in de Gaume! Onze voorzitter stond erop dat ik zou participeren want één van de deelnemers moest en zou overnachten in... de Abdij van Orval en ik was de vrijwilliger. In staat van genade ben ik teruggekeerd...

Afspraak 's morgens in *Hostellerie des Comtes de Chiny*, aan de Semois. Tegelijk afzetten van Gilbert Menne en zijn eega want daar zouden zij de nacht doorbrengen en ook startpunt van wandeling langs en over de Semois. Overal prachtige idyllische plekjes en bankjes nodigen zonnig uit maar programma jaagt ons verder. Hier ideaal om te ont-haasten en dan een leuk hotelletje voor de forel of stukje wild? Willen we toch blijven? Ondertussen geraak ik aan de praat met de redactrice van Marie Claire die me wist te vertellen dat hier meer dan 3.500 ha bos de longen zuiveren en vermits enkel loopbruggen de overzet mogelijk maken moet je niet bevreesd zijn voor motorgeronk maar ook dat de streek 30% van haar inkomsten haalt uit toerisme. Meer dan terecht want de sterkpunten zijn de combinatie van klassiek toerisme met plaatselijke ambachten. Ik denk spontaan aan paté en Ardeense worst. Fout! Volledig fout want hier spreek je niet over de Ardennen maar over la Gaume (we zitten hier ten zuiden van de Ardennen en hier heerst een microklimaat). Oorzaak zit hem in de ondergrond: geen schiste maar kalksteen. Veel notenbomen dus veel noten dus veel eekhoorns. En in de Semois veel vis en overal veel vogels. Spotters: telelens meepakken! Ook blauwe bosbessenpluksters (myrtille). In tegenstelling tot Frankrijk mogen ze niet met een roskam worden geplukt want deze beschadigt te struiken. Her en der groepjes fietsers die genieten van die pracht. Bij navraag blijkt dat de hotels geen fietsen verhuren. Je kan wel terecht bij de plaatselijke kayakverhuur! Een beetje dorst dus in *Le Moulin Cambier* (de oude watermolen kraakt in zijn voegen), wat verpozen met plaatselijke

Hotel Comtes de Chiny aan de boorden van de Semois met exquisite degustatiemenu

gerechten (dus toch paté) en de overal aanwezige Orval. Maar ook de in deze streek wijdverspreide Maitrank. Het *Chateau du Faing* (ook kasteel van Jamoigne genoemd want we zitten in dit gehucht) behuist de stadsdiensten van Chiny. In feite is het reeds het derde kasteel dat op deze plek gebouwd werd want het eerste dateerde van de 12^e-13^e eeuw en werd verwoest in 1558. In de 17^e eeuw werd het opnieuw opgebouwd door Gilles du Faing (vandaar de naam van het kasteel) maar in 1778 werd het nog maar eens herbouwd en in 2010 alles een laatste maal gerestaureerd. Buiten neogotiek en binnen ook, met modernistische aanpassingen voor thermische en akoestische isolatie. Zie je je al zelf in zo'n torentje stadsdocumenten

△ Chateau du Faing, tegelijk gemeentehuis: droomcombinatie
▽ Florenville: hier waan je je toch in de hemel

klasseren, of in een kanteelkapelletje de toeristische dienst? Super. Probeer ook de zolders te bekijken want dan krijg je een goed inzicht hoe de in de hall hangende reuzelampen worden bevestigd en getuigd. In de archieven kan je nog terugvinden hoe hier in WO II Joodse kinderen werden gehuisvest. Trouwens, striptekenaar Servais, hier alom ge- en bekend, heeft er een strip aan gewijd. Het programma geeft aan elk wat wils want na de biocultuur en de historiecultuur worden we getrakteerd op de chocoladecultuur met *La Manufacture*. België is het land van bier en chocolade maar in feite zijn er in heel België maar 6 artisanale chocolademakers (hier de enige in Luxemburg). *François Deremiens*, de meester zelf, doet de rondleiding en legt alle machinerie en heel het productieproces met een kwinkslag uit. De toestellen heeft hij zelf laten ontwikkelen en uitwerken in Italië en de cacao komt zowat van uit heel de wereld. Ik wil proeven van de bonen uit Vanuatu en die van Vietnam. Ik proef geen verschil en de bonen zijn niet eens lekker. Maar de meester tovert ze om tot een goddelijke aphrodisiacum! Zoals

gemeld ligt zijn manufactuur pal achter het kasteel van Faing maar ik zie buiten een klein verkoop-toogje nergens een winkelruimte staan. Daarvoor moeten we enkele kilometertjes verder, de heuvel op. Daar is niet alleen een hypermodern professioneel verkoophuis maar achter de glazen doorkijkmuur een hele werkplaats waar bezige bijtjes maken, creëren, sorteren en emballeren en versturen (vooral Brussel, Canada en... Japan). Kraaknet en efficiënt! Het geheim van zijn wonderchocolade zit hem... in alles maar vooral de temperatuur. Hij werkt met zeer lage temperaturen waardoor het productieproces wel langer duurt maar heel lange tijd houdbaar blijft. Weet dat om ideale chocolade te maken hij meer dan zestig dagen nodig heeft. De tientallen soorten macarons en chocoladetaarten doen me likkebaarden maar op doktersbevel blijf ik eraf. Mag wel een proefpakketje meenemen voor vrouwtje-lief. Nokvol gevulde dag eindigt in schoonheid. Iedere journalist spoedt zich naar zijn of haar slaapgelegenheid: stoeterijresort voor de paardenschrijvers, restaurant voor de fijnproeversschrijvers en ik... naar 't klooster

François Deremiens' toverstek

Hotel Le Florentin: suites in overdrive

van Orval. Ik bereid mijn biecht, penitentie, metten en vespers-slaapgelegenheid voor met een rozenkransje... maar gezien 's anderdaags een uitgebreid bezoek gepland staat aan die oase van rust, later meer daarover. In staat van genade en met een volle aflat op zak verwoeg ik 's anderdaags morgen opnieuw de groep. Iedereen lijkt een beetje aangekomen wijl ze nog likkebaardend vol lof hun exquisite degustatiemenu's in geuren en kleuren beschrijven maar mijn kleren hangen een beetje flodderig rond mijn ingevallen buikje. Eerste bezoek doet buikje weer wat aanzwellen want we worden uitgenodigd in het spiksplinter-nieuwe *Le Florentin hotel* met... warme chocolademelk en macarons en chocoladetaart, natuurlijk allemaal van onze *Bechoux chocolatier*. Hotel staat reeds vermeld in de guide Michelin. Slechts vijftien kamers maar wat een inrichting inclusief duplex en familiekamers. Voor Florenville is dit echt een meerwaarde vooral omdat er elke vrijdag muziekluistering en themaweekends worden georganiseerd. Recht van het restaurant naar de slaapstede: geen alcoholcontroles! Bewonder zeker de aardappeloven die nog echt wordt gebruikt en de whiskyvitrine met zeer zeldzame exemplaren en die je alle kan proeven. We zijn aangesterkt voor de verkenning van Florenville en omstreken. Ik mag de lokken en boezem van *Violette* aaien

(geen slechte gedachten want het is een prachtige sculptuur van Francis Darras maar de figuur verwijst, zoals alles hier naar een personage van Jean-Claude Servais). Wat een prachtstreek en zo kuieren we naar *Chassepierre*, in 2016 uitgeroepen tot lid van 'Het mooiste dorp van Wallonië', waar je echt de 'Trou des fées' moet aandoen. Een wens komt zeker uit vertelt men maar ik ben niet overtuigd want mijn wens was de grote pot van de Lotto te mogen winnen, wat niet gebeurde. Ik was echter er vergeten bij te vragen dat dit moest gebeuren bij de eerstvolgende trekking. Misschien komt de uitgesproken wens nog uit... ooit? Horeca blijft voor ons, Bourgondiërs, met stip op nummer één staan en we laten het ons meer dan goed smaken in het *restaurant Sainte-Cecile*. Prachtig lenteszonnetje en dus wordt de aperitief in de gezellige tuin genuttigd. Wat drinken we? Uiteraard Orval! Niet overdrijven want na het aangekondigde bezoek van Orval (met een Orval proevertje), waarover later meer, gaan we proeven in de *brouwerij Gengoulf*. Artisaanaal op kleine schaal gebrouwen gerstenat wijl we de legende van heilige Gengoulf te horen krijgen. Gengoulf of Gangulfus, een rijkeluiszoon-tje, vocht mee met Pepijn De Korte maar bij zijn thuiskomst bleek zijn vrouwtje een meer dan dikke buik te hebben. Omdat zij hem bedrogen had, ging hij weg van haar en leefde verder als kluizenaar.

△ *De Semois is in elke bocht onweerstaanbaars en...
vol vis*
▽ *'Tendre Violette'*

Voor 't lief vrouwtje bleek dit niet voldoende want samen met haar amant vermoordde ze haar man. Bij zijn laatste ademgereutel ontsprong plots een fontein. En nu komt het wonder: fontein bleek geneeskundige kracht te bevatten. Je moet echter rechtschapen zijn om de heilzame werking te ervaren want toen de eega van onze held toch haar arm in de bron stak om water te tappen verbrandde ze niet allen haar hand maar heel haar arm (en nog wat meer). Ik durfde het niet aan van het water te proeven...

Wat een fijne ontdekking van een interessante en boeiende streek. Met dank aan allen die zich hebben ingezet om dit allemaal te mogen ontdekken. In staat van genade reed ik huiswaarts ...

INFO

- Agence de développement Local Chiny-Florenville.
Contact : julie.jacquemin@florenville.be
- V.V.V. Chiny : www.chiny-tourisme.be
- V.V.V. Florenville : www.florenville.org

Texel : eilands lekker leuk

© Tekst : Jempi Welkenhuyzen – © Foto's: Anne Marie Jacob

Veerboten varen af en aan. We vertrekken naar Texel. Dat is het grootste van de Waddeneilanden. Texel behoort tot de provincie Noord-Holland. Het eilandoppervlak is ongeveer 170 vierkante kilometer groot en het landschap is rijk en divers. Texel is geliefd bij vogelliefhebbers omdat je er op één dag wel honderd verschillende soorten kan waarnemen. Cultuurminnaars komen ook aan trek, want de eilanders kennen nog tal van folkloristische gebruiken. Verder vallen er diverse leuke musea of andere bezienswaardigheden te ontdekken. Zelfs culinair kom je niets tekort. Er is hartig en zoet. De Texelse schapenkaas is door zijn bijzondere smaak intussen wereldberoemd. En door de tijd heen hebben de eilanders tal van andere lekkernijen ontwikkeld. Kortom, niet ver van huis, maar toch echt wel vakantie.

VOGELS SPOTTEN

Het is zonnig weer, goed voor een vogelsafari. Samen met een groepje vogelaars worden we opgehaald bij het V.V.V.-kantoor in Den Burg. Daar hadden we een leuke ontmoeting met Yvonne de Vroede. Ze stelt ons voor aan Klaas de Jong, gids en bioloog van 'Calidris', een bedrijfje dat gespecialiseerd is in vogelexcursies op maat. De Jong is bekend van de televisiereeks 'In de ban van de Condor'. Niet zomaar een vogelspotter dus. En dat zou al vlug blijken. Klaas rijdt zijn busje richting het zuidpunt van het eiland. Als er 's morgens vroeg vogels te spotten vallen, is het wel hier, luidt het. We krijgen allen een Zeiss-verrekijker, Klaas zelf installeert zijn zoommonoculair op driepoot. Nog een vogelgids bij de hand en de determinatie kan beginnen. Bij de 'Waterral', een vogelkijkpunt van Staatsbosbeheer, turen we over de Horstmeertjes. En we pauzeren bij een koffie met kruidenkoek in de idyllische omgeving van Dijkmanshuizen. Daar in de vogelkijkhut genieten we van het prachtige uitzicht over bloemrijke graslanden, uitgestrekte rietvelden en brakke plassen. In de verte Burdets hop en Thijsse's Fienweide. Afronden doen we op de Lancashire-dijk. In totaal spotten we 35 vogelsoorten op een voormiddag. Daaronder de bruine kiekendief, de

kievit, de bontbek en de goudplevier, een graspieper en groenling en een grote beer. Elke vogel krijgt zijn verhaal. Niet slecht voor een leek, niet-waar? Maar zonder de expertise van Klaas was ons dat zeker niet gelukt.

CULTUURHISTORISCH MUSEUM

Al gebruiken wij onze wagen, de beste manier om Texel te ontdekken is per fiets of te voet. Stress is hier onbestaande. Dat wordt duidelijk als we snelheid gelimiteerd richting De Waal rijden. Dit blijkt het kleinste dorpje op het eiland te zijn. Het bestond al in de 12e eeuw, weten Elko Vermeulen en Marjon Dusée van het Cultuur Historisch Museum. Oorspronkelijk was dit een wagenmuseum. Maar sinds enige tijd houdt men er de herinneringen levend aan het plattelandleven in de 18e en 19e eeuw. Niet alleen de visserij, maar ook dat van boeren, burgers en buitenlui. Naast een vaste collectie, goed voor 1.500 vierkante meter tentoonstelling, wordt er gewerkt met thema's: vervoer, akkerbouw enz. Aan de muur schilderijen van Piet Mulder, een kunstenaar met vakantie. Pronkstuk is een doek uit de 16e eeuw dat eeuwenlang in de schuilkerk van Den Burg hing.

△ *Cultuurhistorisch Museum De Waal*
▽ *Dorpszicht De Waal*

LEKKER EILANDS

Lekker uit eten? Dat kan! Het eiland heeft volop leuke restaurants, terrasjes en cafés. (H)eerlijk voedsel, op Texel zelf ambachtelijk geproduceerd. Denk maar aan het wereldberoemde Texels lamsvlees, de schapenkaas, de kruidenbitters, de superlekkere asperges, de paddenstoelen, vis, garnalen of verrukkelijke oesters. Ook de zilte groenten krijgen veel appreciatie. Wij opteren voor ‘Wambinge’, bij Hotel Greenside in De Koog. Chef Melvin van Sambeek volgt de seizoenen en kookt met lokale producten. Dat de lijn kort is, blijkt uit de verse garnalen. Ze komen van Kotter TX27. De lokale boeren worden persoonlijk bezocht. Hun rook- en droogtechnieken zijn bekend. De gerookte Texelse lamsham met saus van piccalilly, merengue van groene appel en artisjok, naast de op lage temperatuur gegaarde schenkel en gebakken rugfilet van op Texel geweid lam in zijn krachtige jus doen ons smelten bij de keuze. Een assortiment van Texelse (De Waddel) en ‘overkantse’ kazen (Oudwijk) en vier bereidingen van aardbei ronden af. De zuivel komt van de plaatselijke Novalishoeve, een zorgboerderij. De honing uit het kwelderland ‘De Slufter’. We laten ons adviseren door Gerjan Hebers. Hij is een echte gastheer en zorgt ervoor dat we moe, maar zeer voldaan naar huis trappen.

WADEXCURSIE

We schieten vroeg in actie, want om negen uur worden we al bij het Dijkmonument in de buurt van de Ruijslaan in De Cocksdorp verwacht. Daar inspecteert gids Lynn ons schoeisel voor de wadexcursie. Een ware belevenis. Het is eb en we zijn zeer benieuwd wat er allemaal te ontdekken valt op het wad. En dat er heel wat verborgen ligt in het slik, wordt meteen duidelijk als onze laarzen worden weggezogen in de blubber. Onder onze voetzolen duikt de wadpier op. Die eet zo’n 25 kilogram zand per jaar en houdt zo het wad proper. We zien een zandkokerworm uit zijn huisje krui- en onthouden dat zeepokjes de langste penis hebben. Iets verder noteren we een heremietkreeft, helemaal gewurmd in een schelp. Uiteraard vinden we mosselen en graven we enkele Japanse oesters uit. Import in de vorige eeuw om het tekort van de Zeeuwse op te vangen. Maar intussen gedijt de buitenlander zo goed dat ze de Zeeuwse creuse bedreigt. De aquacultuur brengt ons nog garnalen, krabbetjes en zeesla in ons visnet. Even bij de les blijven: kokkels die aan het oppervlak liggen, mijd je best, want die zijn waarschijnlijk ziek. Scholeksters malen daar niet om, zo te zien. Zo’n wadexcursie is echt een bijzondere ervaring. Lopend op de bodem van de zee hoor je de geluiden van de vogels, ruik je de speciale wadgeur en vind je tal van dieren die er leven. Een must om te doen!

Texelse Bierbrouwerij (buurt Oudeschild) en Lamsschenkel Wambinge

Standjuttersmuseum Flora (tussen Den Burg en De Koog)

SPECIALBIEREN

Vlak voor het bezoek aan de Texelse bierbrouwerij rijden we even naar de haven van Oudeschild. Dit is een ideale, gastvrije jachthaven voor passanten, maar bezit ook een eigen vissersvloot. Die telt nog een 30-tal kotters. Je kunt er als toerist boeken voor een garnalentocht of lekker zeehonden spotten. Niet voor ons, de brouwerij verwacht ons. Werd

Wadexcursie

er tot 1986 in het pand nog kaas bereid, in 1999 startte er de brouwerij, toen goed voor 20.000 liter bier. Intussen wil men 5 miljoen liter produceren. Vandaar dat een verhuis zich opdringt. Deze ‘craft-brouwerij’ maakt alleen speciaalbiere, geen pils. Dat legde hen geen windeieren. Aan de zgn. ‘Wall of Fame’ lezen we dat o.a. hun ‘Bockbier’ 15 keer de landelijke wedstrijd won en zelfs goud op het WK. De reden is simpel: Texel heeft zijn specifieke tarwe en gerst, het microklimaat zorgt steeds voor de goede wind en weinig regen, waardoor een droog voorjaar. Er wordt weinig chemisch ‘gespoten’ en het zachte Duinwater van de overkant bij het IJsselmeer is top. Verder gebruikt men hop uit het West-Vlaamse Poperinge, naast Duitse en Amerikaanse hopsoorten. En er wordt samengewerkt met mouterij Dingemans uit Stabroek. Vier Duitse meesterbrouwers volgen het proces op. Dagelijks kan men 30.000 liter bier van één type brouwen. En dus vloeien er zo drie soorten bieren per dag uit de ketel. Genoeg info, het proeflokaal met zonnig terras nodigde uit om een viertal bier-tjes van de tap te smaken: Texels wit, de bekende Skuumkoppe, Vuurbaak en Springtij. Voor thuis nemen we nog extra glazen en een Triple mee. De namiddag besluiten we in De Koog met een fikse strandwandeling en een avondmaal in De Casserole. Daar is het gezellig toeven op het loungy terras bij een glas gin van Stokerij Texel.

Strand bij De Koog

STRANDJUTTEN

Eindigen doen we onze driedaagse met een bezoek aan het Schipbreuk- en Juttersmuseum Flora tussen Den Burg en De Koog. Perplex, verbluft, dat zijn de woorden bij de eerste aanblik aan veelheid en diversiteit van zo veel strandvondsten die men hier ruim 75 jaar bij elkaar bracht. In diverse ruimtes worden, naast de exposities, films vertoond over de scheepsstrandingen, de reddingsacties en de jutterij. Ook op het buitenterrein valt heel wat te bekijken. We starten eerst met een anderhalf uur durende film waarin jutter Jan Uitgeest boeiend vertelt over wat er bij nacht en ontij aanspoelde op het strand. Blijkbaar hangt veel af van de wind. Die moet zuidwest tot noordwest staan. En dan maar luisteren naar de scanner van de kustwacht. Als er onverwacht een storm losbarst of een schip motorproblemen krijgt, biedt dit kansen. Altijd spannend, waar komt het vandaan? Blikken met pijptabak, televisies, berichten in een flesje, bakolie, scheepsklokken, wrakhout, noem het en het museum heeft het. Uiteraard is er altijd een nare kant aan het verhaal want de één zijn dood is de ander zijn brood. Nabestaanden bezoeken dan ook vaak het museum.

INFO

VVV Texel, Emmalaan 66,
1791 AV Den Burg, www.texel.net,
tel:+31(0)222 314741

Wij verbleven in Hotel Het Uilenbos,
Boodtlaan 40, 1796 BG De Koog.

KAAP NOORD

Jammer, maar we worden verwacht voor onze laatste afspraak bij Strandpaviljoen Kaap Noord met zicht op de Waddenzee in De Cocksdorp. De vuurtoren op de achtergrond vormt het decor. In de verte ligt Vlieland. Bij Kaap Noord kan men ongedwongen tafelen. Maar ook gewoon onthaast chillen op het terras en wandelen met of zonder hond. We noteren dat het strand hier zelfs goed toegankelijk is voor rolstoelgebruikers. Zij kunnen zich met een heuse elektrische offroad rolstoel helemaal zelfstandig een weg banen door het zand. En voor de sportievelingen is er een catamaran zeilschool vlakbij. We steken voor een laatste keer de benen onder tafel en gaan o.a. voor een burger van Texels rund, dat Limousin blijkt te zijn. De bediening is uitermate vriendelijk, maar een toetje zit er niet in. Immers de veerboot naar Den Helder mag dan wel in het seizoen om het half uur varen, reserveren kan niet. Wie eerst komt, eerst maalt. En laat ons nu eens geluk hebben...

Bien-être, Culture et Santé en Émilie-Romagne

© Texte et photos : Maïté Lanthin – Photos : © Maïté Lanthin,
Emilia-Romagna Turismo, Terme della Salvarola, Monticelli-Terme

Elle est jolie Émilie et très cultivée. Elle possède un patrimoine culturel, historique, culinaire et touristique impressionnant et s'étire à travers les Apennins jusqu'à l'Adriatique et ses kilomètres de plages. Sa voisine, Romagne, en latin Romania, faisait partie du royaume des Lombards. Suite aux guerres, aux divisions géographiques et enfin à l'unification de l'Italie, les deux territoires furent réunis en une seule région l'Émilie-Romagne dont Bologne est la capitale.

Palais Grand-Ducal à Sassuolo : plafond peint en trompe-l'œil

MODÈNE : LA QUALITÉ AU PLUS HAUT NIVEAU

Qui sait que l'Émilie-Romagne est une des régions les plus riches d'Europe? Riche, très riche mais sans ostentation comme ceux qui possèdent beaucoup et depuis longtemps. Les plus grands de l'automobile sont nés en Émilie-Romagne. Maserati, Lamborghini, Ferrari, des personnages mythiques qui ont leurs musées. Ainsi, le Musée Enzo Ferrari situé au centre de Modène, est construit sur lieu de sa maison de naissance. Qui n'a pas frissonné en écoutant Luciano Pavarotti? Lui aussi est né à Modène. La bâtisse où il vécut est devenue un musée où sa voix est présente partout à travers les plus grands airs de son répertoire. Il semble que la Toscane soit plus courue que l'Émilie-Romagne et pourtant les gastronomes du monde entier se délectent de ses produits inimitables : *parmigiano reggiano*, le vrai parmesan, le jambon de Parme, les tagliatelles, les *tortellini*, les *papardelles*, la lasagne, le vinaigre balsamique et la fameuse bolognaise ou encore les *cappelletti*, plat national d'Émilie-Romagne.

SASSUOLO : TERRE ANCESTRALE, SAUCE MYSTÉRIEUSE

À 16 km de Modène, la ville de *Sassuolo* est réputée en Italie et dans le monde entier pour ses carreaux en céramiques. La région comprend de nombreuses manufactures, ce qui a permis de développer un 'tourisme industriel' pour découvrir le

savoir-faire du travail de l'argile dont l'origine est très ancienne. L'histoire de la céramique, archéologique à nos jours, est retracée au Musée de la Céramique intégré au château médiéval de *Spezzano* à quelques kilomètres de *Sassuolo*. L'argile déborde en Émilie-Romagne. On le constate dans la réserve naturelle régionale de 'Sauces' Nirano. Les sauces sont de mystérieuses émanations volcaniques de boue, d'eau salée et de gaz, qui sortent de terre et forment des monticules coniques d'où s'écoule une boue grisâtre éruptive du cratère qui murmure en sourdine.

EAU THERMALE ET SPA DE SALVAROLA

Situé sur la colline de *Sassuolo*, au cœur d'un grand parc privé, le centre thermal *Salvarola* bénéficie d'une eau de source composée principalement de bromure de sodium et de soufre. Elle est indiquée pour de nombreuses pathologies telles que les problèmes respiratoires et pulmonaires pour adultes et enfants, les affections rhumatologiques, dermatologiques, gastro-intestinales et ORL, (surdité, sinusite). À quelques mètres, se trouve l'hôtel *Salvarola*, où est intégré le centre de bien-être *Balnea*, qui dispose de 5 bains et piscines thermales à différentes températures, de sauna, de hammam, de 4 gymnases et d'une clinique de beauté sensorielle. Les traitements très variés sont à base de boues, de cerises biologiques, de raisins, de vinaigre balsamique, de beurre clarifié, de céréales et de miel. Un vrai régal pour la peau !

Musée Ferrari : Espace Michael Schumacher

Terme della Salvarola : massage au sel de l'Himalaya

Monticelli Terme

INFO

Club Thalasso Europ - info@thalasso.be

PAS DE CURE SANS CULTURE

Sassuolo ne manque pas d'atouts pour un curiste épris de culture. Le *Palais Grand-Ducal* peut combler toutes les aspirations, que ce soit en peinture, en architecture ou en histoire de l'art. Résidence de François 1er d'Este à partir de 1634, ce magnifique édifice entre ville et espaces verts renferme des trésors artistiques d'une beauté à couper le souffle. On y retrouve, entre autres, un grand nombre d'œuvres du Français Jean Boulanger, le peintre officiel de la cour d'Este. Les plafonds des salles sont extraordinaires, on est tellement subjugué par la magnificence des peintures en trompe l'œil qu'on en attraperait le torticolis !

LES THERMES DE MONTICELLI : HARMONIE ENTRE CORPS ET ESPRIT

Situés au pied des Apennins toscano-émiliens, les *thermes de Monticelli* sont dotés de 3 hôtels entourés d'un parc séculaire de 25 ha. Les eaux sont salso-bromo-iodées ; leur concentration en sel est trois fois plus forte que dans l'eau de mer. Le centre de bien-être et de médecine esthétique est intégré à l'*hôtel delle Rose*, un 4 étoiles très spacieux qui

possède plusieurs piscines à différentes températures. Les soins classiques thermaux à base de boues et pour les traitements ORL sont intégrés à l'*hôtel delle Terme* où s'effectuent des thérapies de réhabilitation d'avant-garde. La cuisine y est délicieuse et de qualité autour des produits typiques de Parme ; jambon, parmesan, culatello. Rassurez-vous, la diététique n'est pas oubliée.

Jambon de Parme

Un passionnant citytrip à Caen

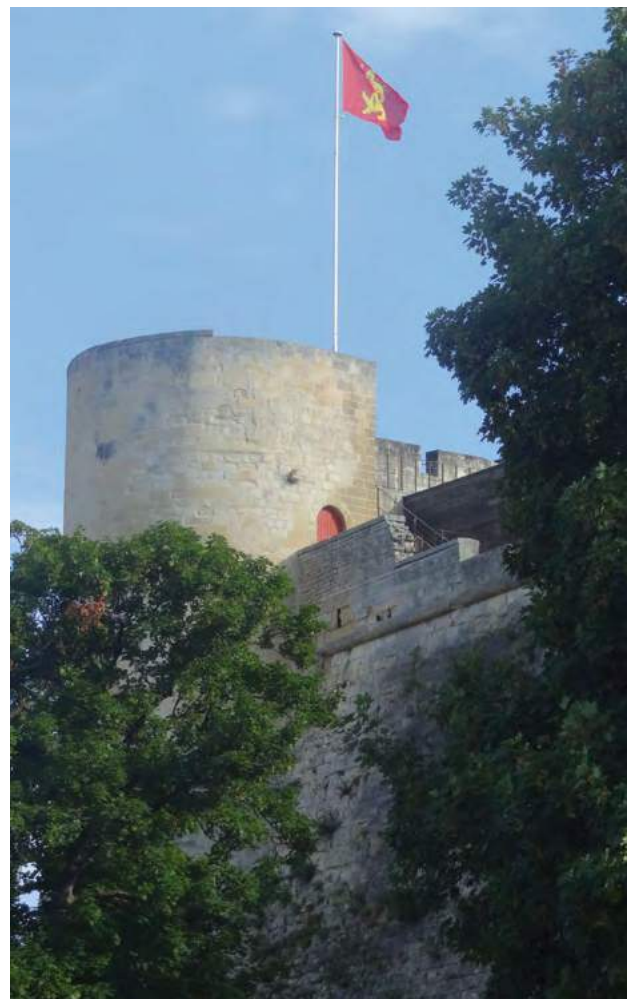
© Texte : Gilbert Menne – © Photos : Brigitte Bauwens & Musée de Normandie

C'est à Guillaume, duc de Normandie et aussi roi d'Angleterre, que l'actuelle préfecture du département du Calvados doit son développement et sa grandeur. La ville possède aujourd'hui un riche patrimoine historique et artistique : le château, deux abbayes, des vieux quartiers typiques et plusieurs musées. Le tourisme de Mémoire y est également bien présent avec le Mémorial de Caen et les plages du Débarquement toutes proches. Une ville où il fait bon vivre, à 4h30 à peine de Bruxelles par autoroute. L'occasion aussi de visiter, au château, la très intéressante exposition « Voyages en Égypte » jusqu'au 7 janvier.

LE CHÂTEAU DU DUC-ROI

Né en 1027 à Falaise, devenu duc de Normandie à l'âge de 8 ans, Guillaume décide à sa majorité de faire de Caen, alors simple bourgade, sa capitale. En 1050, il épouse sa cousine au 5e degré, Mathilde de Flandre, contre l'avis du pape. Guillaume fait ériger vers 1060 un vaste château à Caen. Edouard le Confesseur, roi d'Angleterre, le désigne comme son successeur, mais le trône est usurpé par Harold, comte de Wessex. Le duc part alors à la conquête de l'Angleterre. Sa victoire à la bataille de Hastings en 1066 sur le roi Harold, qui y périt, et son couronnement comme roi d'Angleterre en font un héros. Le château fut agrandi plus tard du temps de l'occupation anglaise. L'ensemble des bâtiments, un des plus vastes d'Europe, abrite le Musée de Normandie et le Musée des Beaux-Arts, plusieurs salles d'expositions, et un centre d'accueil touristique, l'ancienne église Saint-Georges, où nous vous recommandons d'entamer votre visite. L'église elle-même est un bel exemple de l'art roman du XIIe siècle. Vous y trouverez une reconstitution en 3D, des animations multimédia et pourrez y composer vous-mêmes votre parcours dans la ville sur téléphone mobile. Les villes de Caen, Falaise et Bayeux (où il faut voir la célèbre Tapisserie illustrant la conquête) ont créé une promotion touristique commune appelée « Guillaume le Conquérant, la fabuleuse épopée » avec un visuel commun, une vidéo, un livret

Château de Guillaume le Conquérant

pédagogique et un site internet avec trois « quêtes secrètes » : des énigmes historiques géo-localisées à faire en famille à l'aide de votre portable. La salle de l'Échiquier présente jusqu'au 5 novembre une exposition documentaire sur la guerre de Cent ans (1336-1453), la conquête de la Normandie par les Anglais et sa reprise par le roi de France.

LE MUSÉE DE NORMANDIE

Ce très beau musée constitue une excellente introduction à la visite de l'ensemble de la Normandie. Ses collections archéologiques et ethnographiques présentent l'évolution des populations, depuis la Préhistoire jusqu'à la période industrielle. Le musée présente plusieurs pièces exceptionnelles, dont des artefacts gaulois, des trésors monétaires romains et de superbes collections sur les premiers royaumes francs et les Vikings. On y admirera aussi les chefs-d'œuvre des arts et traditions populaires normands (www.musee-de-normandie.fr). Contact presse : jfdemarcovitch@caen.fr.

L'EXPOSITION VOYAGES EN ÉGYPTE

« Des Normands au pays des Pharaons au XIXe siècle » est le sous-titre de cette passionnante exposition au Musée de Normandie. Le parcours débute

avec l'expédition en Égypte menée par Bonaparte en 1798. Militaire, certes, cette entreprise fut également scientifique, avec 167 savants de toutes disciplines qui parcoururent le pays et en firent de nombreux relevés. Au retour, le gigantesque travail d'édition fut publié entre 1809 et 1829 sous le titre *Description de l'Égypte*. Cet ouvrage hors du commun, divisé en trois parties, Antiquités, Histoire naturelle et État moderne, comportait neuf volumes de textes et quatorze volumes de planches. La parution de ce livre monumental eut des retombées considérables dans le monde scientifique et culturel mondial. Il fut à la base non seulement de la transformation de l'aventure militaire napoléonienne en épopée, mais aussi de la véritable naissance de l'égyptomanie et même de l'égyptologie ! En effet, les diverses publications qui s'ensuivirent permirent à Jean-François Champollion de déchiffrer les hiéroglyphes en 1822. L'exposition met en valeur le rôle important joué par de nombreux érudits Normands dans cette aventure, comme Nicolas-Jacques Conté. La civilisation ancienne de l'Égypte ne fut pas la seule bénéficiaire de cet engouement du public. L'art islamique égyptien et tout l'Orient en bénéficièrent également. Le superbe catalogue de 208 pages, 29 x 25 cm, Éditions Fage, est un ouvrage de référence vendu 29 € à la boutique. L'exposition est ouverte jusqu'au 7 janvier 2018 (www.musee-de-normandie.fr). Contact presse : s.larue@caen.fr.

Musée de Normandie : le « Trésor d'Airan », fibules vikings

Musée des Beaux-Arts. Exposition : Nicolas-Jacques Conté, « Vue du Sphinx », coll. part. Dr.

Mémorial de Caen : section Guerre froide

Musée de Vieux la Romaine

LE MUSÉE DES BEAUX-ARTS

Ce musée est un des plus importants de France en matière de peintures européennes du XVIe au XXe siècle. Nous y avons notamment admiré dans la collection permanente, pour nos régions, des oeuvres intéressantes de Rogier van der Weyden, Pieter Bruegel II, Jan Bruegel l'Ancien, Théo Van Rysselberghe, Jan de Cock, Jacob Jordaens et Nicolaes Van Veerendael. Nous avons bénéficié également d'une visite guidée passionnante, par Mme le Conservateur Joubert, de la remarquable exposition temporaire «L'attention au réel. Art flamand et hollandais» qui mettait en dialogue des pièces provenant du musée et du Musée d'art et d'histoire de Genève, selon des thèmes choisis. En sa compagnie, nous avons vu également l'exposition temporaire «L'Égypte photographiée» qui retrace le voyage d'un jeune photographe français, Maxime Du Camp qui fut chargé de réaliser en 1849-1850 des clichés des monuments d'Égypte. Il prit avec lui son ami écrivain Gustave Flaubert et un dessinateur, Jean-Claude Langlois, qui avait accompagné Bonaparte en Égypte, et qui réalisa des dessins pour le Panorama de la Bataille des Pyramides. Les 200 clichés de ce voyage extraordinaire furent publiés ultérieurement dans ce qui fut le premier livre de photographies sur papier de l'histoire. Un régal ! (www.mba.caen.fr).

LE MÉMORIAL DE CAEN

Caen fut au cœur de la Libération de l'Europe dès le 6 juin 1944. Le Mémorial fut fondé en 1988 avec comme objectif de dénoncer les guerres et de promouvoir la paix. Son parcours muséographique retrace ainsi les origines de la Seconde guerre mondiale, depuis la guerre précédente qui causa 11 millions de morts et 21 millions de blessés, jusqu'à la fin de la Guerre froide. La visite est à ce point riche qu'il vous faudra plusieurs heures pour suivre le parcours. L'usage d'un audio-guide est vivement recommandé. Trois nouveautés sont à signaler. Un nouveau film composé uniquement d'archives retrace en 19 minutes «La bataille de Normandie : 100 jours qui ont changé le monde». Le mémorial a aussi «muséographié» le bunker souterrain du général Richter qui abritait le QG allemand près de Caen dans une ambiance d'époque. Enfin, «Résistance et collaboration» est une nouvelle partie du circuit. À voir ou à revoir (www.memorial-caen.fr). Contact presse : lsiline@memorial-caen.fr.

DEUX ABBAYES POUR PLAIRE AU PAPE

Guillaume le Conquérant et Mathilde de Flandre se sont mariés malgré le refus du pape. Pour se faire pardonner, ils ont fait ériger en 1066 deux abbayes : l'une pour les hommes et l'autre pour les dames. L'Abbaye aux Hommes est un joyau d'architecture romane et gothique. Elle sert notamment comme lycée (Malherbe, comme l'éminent grammairien né dans la ville) puis fut remaniée en

Abbaye aux Hommes

Musée des Beaux-Arts, triptyque italien du 16e siècle

1965 pour abriter l'hôtel de ville. Son abbatale Saint-Étienne abrite le tombeau du Conquérant. Ou du moins ce qu'il en reste, car il paraît que c'est sa troisième sépulture et qu'il ne reste plus du duc-roi qu'un morceau de bras ! L'Abbaye aux Dames, dans sa très belle abbatale de la Trinité, abrite la tombe de Mathilde. Très joliment restaurés, les bâtiments sont occupés par la nouvelle Région Normande.

LES VIEUX QUARTIERS

Rien ne vaut une visite guidée organisée par l'Office de tourisme pour découvrir en deux heures les ruelles et monuments typiques. C'est possible aussi seul. Deux parcours de 3 h 30 et 1 h 30 sont décrits dans une brochure. Le quartier médiéval du Vaugueux, au pied du château, est le lieu animé jour et nuit. On y trouve beaucoup de restaurants, notamment le très agréable «Le P'tit B» (www.leptitb.fr). Si vous préférez une cuisine plus gastronomique, «Le Café Mancel» dans l'enceinte du château vous plaira (www.cafemancel.com).

VIEUX-LA-ROMAINE, CAPITALE EXHUMÉE

À 20 minutes à peine de Caen, près du Périphérique Sud, retrouvez la civilisation romaine avec *Aregenua*, capitale du peuple gaulois des Viducasses. Cette ville qui s'étendait sur 40 ha était

située sur un diverticule qui menait vers la voie romaine Bayeux-Lisieux. Le site fut déjà fouillé au 17e siècle, mais ce n'est qu'en 1991 que des recherches scientifiques mirent au jour une vraie cité de la Gaule, qui prospéra entre le Ier et le IVe siècle. On y trouva une très luxueuse demeure de notable avec étages de plus de 2000 m², appelée la Maison au Grand Péristyle, la plus richement décorée actuellement retrouvée en Gaule. Près de là, des fouilles sont en cours : le forum et des bains thermaux qui se visitent avec une archéologue. Des sondages ont déjà repéré un temple, des rues et le théâtre. Le Musée adossé, très moderne, est splendide. Plus de mille objets retracent la vie d'*Aregenua* sur 600 m² avec une scénographie scientifique et didactique, idéale pour les écoles. Le site bénéficie en effet de l'apport de toute une équipe de professionnels et de bénévoles permanente. Jusqu'au 3 décembre, une exposition temporaire «Jeux et jouets dans l'Antiquité» s'adressera aux petits et aux grands visiteurs. Cela vaut un petit détour (www.vieuxlaromaine.fr). Contact : helene.farcy@calvados.fr.

INFO

- Pour le logement, nous recommandons l'Hôtel Best Western Le Dauphin, www.le-dauphin-normandie.com
- O.T. Caen : www.caen-tourisme.fr
Contact presse: fnikolic@caen-tourisme.fr

Inhuldiging Internationale Maasfietsroute

© Tekst en foto's : Patrick Perck

Op 22 juni werd de Internationale Maasfietsroute plechtig ingehuldigd maar UBJET was reeds op 21 juni te gast voor een impressie. Wat een avontuur! Weer meer dan prachtig dus fietsen maar. Hoewel rendez-vous te Venlo bracht trein en busje ons naar Kinrooi voor officiële trapstart. Terecht internationale betiteling. Gids (Jos Swinnen) Vlaming en omkadering Nederlanders en –sters maar foei voor onderscheid: iedereen spreekt (terecht) over Limburgers en dit heb ik ook sterk gevoeld: niet jij en ik maar Wij... Limburgers. Grensoverschrijdend!

DRIELANDENPUNT

Die Jos, van opleiding landmeter, fietst en vertelt simultaan wat het moeilijk maakt de vele aanwijzingen te noteren, te fotograferen en toch bij de groep te blijven. Alles is boeiend: hier ben je nog in België, dat zie je aan de fietsknooppuntenbewegwijzeringen (Belgische uitvinding!), de telefoondraden (inderdaad pal op de grens houden ze op – in Nederland liggen ze overal ondergronds). Het op fietsmaat aangelegde natuurgebied is er gekomen door de reconversie na de mijnsluitingen... Op de eerste stopplaats kom ik enkele minuten na de anderen toe (vanzelfsprekend want de andere journalisten zijn allen... fietsredacteurs, en dat zie je aan alles, hun fietsbroeken, hun fietshelmen, hun fietsuurwerken en... hun fietsbenen – ik ben de enige met lange broek en gewoon T-shirt) en vang nog enkel op dat we hier aan het Drielandenpunt staan (3 Eikens is in feite een vroeger grenspunt van drie stadsstaten) maar het natuurgebied dat behoort tot Lanaken, is 2.500 ha groot en zo fotogeniek dat ik als ik mijn camera opnieuw aan mijn nek hang, opnieuw op achtervolgen ben aangewezen. Natuurlijk gaat een groot deel van de uitleg aan mij voorbij maar Jos is zo attent 's middags op de hotelboot (Botel Ophoven), waar we de lunch gebruiken, nog enkele wetenswaardigheden te herhalen: Maas is niet over heel traject bevaarbaar (enkel tot Maaseik), voor de rest nemen de boten en schepen de kanalen. Waarom? Kanalen zijn recht getrokken en veel minder overstromingsgevoelig

△ Stadhuis

▽ Fietsknooppuntenwegwijzers: een Belgische uitvinding

kwam bij het baggeren ei zo na aan de grens van de waterdoorlaatbare ondergrond. Slaap op Botel en weet dat hier alles ecologisch is: voorzien in eigen (zonne)stroom en ook hun kleine plezierbotjes: op batterij, gevuld door de zon en dus fluissterstil. Je mag er mee rondtoeren ook al beschik je enkel over een autopedrijbewijs... Boot is restaurant maar ook hotel en kan ook worden afgehuurd voor teambuilding, bedrijfsfeestjes... Alles ecologisch, zelfs de groenten. Het is hier de streek van de asperges (meer dan 50 % van de Belgische asperges komen uit deze streek en ik die dacht dat ik in de aspergestreek woonde in Klein-Brabant). En dus wordt er eerst een aspergedrankje aangeboden en nadien... aspergesoep.

en er zijn er meer dan voldoende want... de ene regio groef er één, de andere dan toch ook. Maar waar komen al die grote, reuzegrote plassen dan vandaan waar onze Botel op aangemeerd ligt? Grind! Hele scheepsladingen vol werd er hier ontgrind. Gelukkig hebben enkele knappe koppen tijdig ingezien dat men dringend moest ophouden met de natuur geweld aan te doen want men

KINROOI EN THORN

Al fietsend kom je Belgische en Nederlandse maar steeds Limburgse allerpittoreske plekjes tegen: stap af bij de *Mottetoren* (Motte is verdedigingstoren) in Kinrooi (12^e eeuw en terecht 'Parel van het Maasbekken' betiteld), en het plaatsje Thorn, dat al in de 10^e eeuw bestond en in de loop der tijden

Botel: gunstige combinatie van boot en hotel

Geen overstromingsgevaar want heel de streek is... drijvend

zich ontwikkelde tot een miniatuurvorstendom onder leiding van een abdis en 20 adellijke kloosterdames met eigen rechtspraak en eigen munt. Vrouwen aan de macht! En dit gedurende meer dan 800 jaar. Franse Revolutie maakte een eind aan dit sprookje. Ook in Thorn zie je nog een spanboog waar je, eens je je daar verschool, veilig was voor de gardeville (opgepast: één uitzondering: voor moord geldt geen vrijgeleide). En als je dan toch ter plekke bent, ga dan ook eens bewegen naar de Kapel onder de Linden, waar nu nog steeds processies gehouden worden, met engelenvleugeltjes en wit zand inclusief. Vergeet je niet in 't Stift (*vrouwenklooster*) even te contempleren? Brandend heet, zon schroeit dus hoogtij voor verfrissing in *Panheel Beachclub Degreez*. Dit park heeft alles (zandstrand, zwemgedeelte, kinderplonsplekken, bootjevarengedeelten en zit- en horecahoekjes) maar nog zoveel plannen: de grootste fontein van Europa, met een spuihoogte van 140 meter! Heel het jaar open en geregeld themadagen. Maar vooraleer te gaan: raadpleeg website www.funbeach.nl en contacteer de bezieler van dit alles: Luc van Engelen.

ROERMOND

Tegen avond peddelen we Roermond binnen. Verfrissing in Hotel Dux waar zelfs een kamer werd vrijgehouden om te douchen en de boot op. Spierpijn is alras hopla weg want vanop de boot heb je een pracht idee hoe de Maasplassen hun beste beentje voorzetten. Maaltijd vanop het water en diner door sterrenkok Edwin Soumang bereid en geserveerd. Ideale gelegenheid voor alle protagonisten om hun verhaal te doen. Ook hier grensoverschrijdend gedachtengoed! Van ene verwondering naar volgende bewondering. De Maas met zijkanalen tot in en doorheen Roermond. Kan het mooier en gezelliger? De Maasplassen zijn toch meer dan uitstap waard. Eerder een verblijf! En vele Duitsers hebben de weg naar dit waterpark ontdekt. Bootjes en schepen in alle formaten. Wat vroeger grauwe achtergevels waren, heeft men door verbouwen en herinrichten gewoon omgedraaid. Prachtige huizen en gevels met terrasblik op het water. De diverse bungalowparken zijn omzoomd door aanlegsteiger-tjes en groen, veel groen! Overstromingsgevaar?

Heel de afsluiting is een aaneenschakeling van unieke betekenisvolle staakdoppen

Vergeet het. Hele wijken zijn... vlottend gemaakt zodat tuin en steiger en garage en fietsstalling mee stijgen. Hoewel de langste dag van 't jaar is het schier donker als we aanmeren, busje in, naar het hotel te Venlo. Het spiksplinternieuwe *Theaterhotel De Maaspoort* (4 sterren) heeft nog maar enkele weken geleden zijn deuren geopend. Binnengeleid door charmante begeleiding maar met vinger op de lippen. We zitten recht in het theater en de verschillende kleding- en paskamers. Exploitant Gijs Hendriks wil absoluut zijn blakernieuw hotel voorgaan en hapje wacht op dakterras/restaurant: Typisch Nederlandse hapjes en bubbels met een pracht van een zonsondergang. Passerellebrug over ziet de Maas er schitterend uit met zijn kleurrijke verlichting. Heerlijke rust na dag vol impressies. Ontbijt op zelfde dakterras en heerlijk vroeg want er wordt eerst nog kennismaking met Venlo gepland.

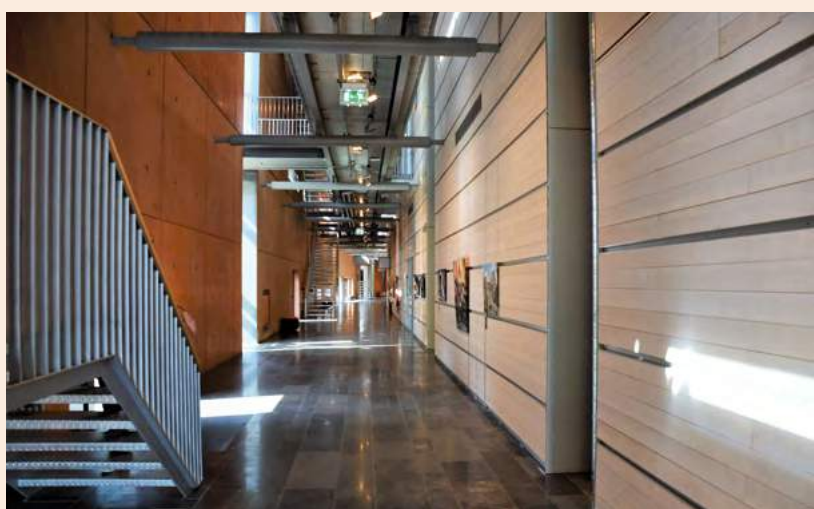
VENLO

Limburgs Museum doet me denken aan Gallo-Romeins museum van Tongeren (sinds het vernieuwd is uiteraard). Ook daar had ik een ongelooflijk goed gevoel van de visie en de moderne idee

van voorstellen. Jos Schatorje, de directeur, leidt ons gezwind en professioneel rond. Het museum opende in 1992 en overbrugt de periode van prehistorie tot heden (bekijk de meer dan 100 meter lange zijwand waar de totaalgeschiedenis staat uitgebeeld). De meer dan 60.000 bezoekers per jaar hebben groot gelijk. Ja, het digitale tijdperk heeft hier zijn intrede gedaan en ja de tentoongestelde werken zijn meer dan de moeite waard (slechts 10% wordt tentoongesteld zodat regelmatige hernieuwing aan de orde is en je dus best meermaals een bezoek brengt aan deze pracht). Architecte Jeanne Dekkers (Technische Universiteit Eindhoven) heeft het gebouw ontworpen met gebruik van de vier basisingrediënten die de geschiedenis van het museum moet onderstrepen: hout, baksteen, staal en glas. Bekijk de zijmuren van het moderne gangencomplex: houten dwarsbalken met een kromming die het licht perfect laat binnenvallen: rechtstreekse verwijzing naar de omwallingen die hier destijds waren aangelegd. Een vondst! Wat is Venlo een stadswandeling waard: het oudste benzinstation van Nederland (nu andere bestemming), de heel eigenaardige gevels, de Mercatorbeeltenis onder en boven de kozijnen. Heb aandacht voor de 'Je Maintiendrai'-spreuk onder en boven de kozijnen, voor

Theaterhotel De Maaspoort

Limburgs museum

de uitgehouwen symbolen van Limburg en waar de Maaspoort nog zeer duidelijk te onderscheiden valt in het oude Postgebouw dat voor de rest dringend aan restauratie toe is, de Napoleonpoort, het kopperspreukhek (elke spaak van deze grandioze tuinafsluiting is voorzien van een unieke spreukafbeelding en/of beroemde kopbeeltenis!), het Toon Hermans Huis maar vooral het *nieuwe stadskantoor*! Dit groene huis heeft meer dan terecht talloze internationale prijzen ontvangen voor architectuur en duurzaamheid. Het begint al met de gevels: glas en groen. Buiten de glaspartijen is de rest van de gevel werkelijk aangeplant met uitgezochte heesters en planten. Resultaat: een merkelijke en merkbare vermindering van slechte gassen en een piek aan gezonde lucht. Maar ook binnen werd alles uitgetekend in het teken van levenskwaliteit. Geen deuren en hele open structuur (door de speciale zonnenschorstenen wordt een natuurlijke luchtstroom gecreëerd zonder de nadelige gevolgen van airco). Overal trappen en dit komt dan de gezondheid van de personeelsleden weer ten goede. Nergens bureeltjes en bureautjes (één uitzondering: de burgemeester), je gebruikt de eerste desk die vrij is en alle connectiviteit en communicatie is voorzien. Maar het concept gaat veel verder: voor de

bureaustoelen werd een overeenkomst gemaakt met de producenten: in de prijs is niet alleen de aanschaf voorzien maar ook het onderhoud, de herstellingen en de ophaling en recyclage op het eind van de termijn. België: ga eens te rade! En dan de officiële opening van de Internationale Maasfietsroute. Natuurlijk zijn de protagonisten en de officials van de verschillende betrokken landen aanwezig. Duitsland, Nederland, Vlaanderen, Wallonië en Frankrijk omarmen elkaar! De moeite waard is deze streek waar... we het niet hebben over Vlaams Limburg en Nederlands Limburg en zelfs niet over het grensoverschrijdend gebied maar over het één geheel: *hèt* Limburg waar alles samen en gezamenlijk kan. Een ongelooflijke ervaring. Proficiat en trappen maar!

La Nouvelle Aquitaine à Bruxelles

© Texte : Gilbert Menne – Photos : C. Marlier – D. Courtice – O.T. – Futuroscope

La réforme territoriale mise en œuvre depuis janvier 2017 en France a créé dans le sud-ouest la plus grande région du pays, la Nouvelle Aquitaine. D'une superficie de plus de 80 000 km², elle s'étend sur un huitième du pays avec la fusion de l'Aquitaine, du Limousin et du Poitou-Charentes et regroupe 12 départements ! L'offre touristique de ce nouveau géant est évidemment énorme. Le patrimoine historique, par exemple, est le plus

grand de France avec le plus grand nombre de sites classés par l'Unesco. Les responsables touristiques ont rencontré les professionnels à Bruxelles pour la présenter avec ses nouveautés, en compagnie de ses principaux partenaires.

À Bordeaux, la *Cité du Vin* est un superbe musée contemporain qui intéressera particulièrement les Belges, grand amateurs de ce breuvage. Son parcours interactif et sensoriel sur les vins et le cognac en fait le must pour la visite de la région (www.laciteduvin.com). Le *vignoble de Bordeaux* est incomparable. Saint-Émilion est classé à l'Unesco (www.bordeaux.com). À *Cognac*, les amateurs peuvent participer à un atelier d'assemblage de cognacs chez la maison Camus (www.tourism-cognac.com). *Lascaux*, la grotte la plus visitée du monde, possède maintenant son *Centre international de l'Art pariétal*. C'est une réplique parfaitement identique à l'originale, découverte en 1940, qui présente un espace de plus de 8 500 m² avec 6 salles d'exposition. On remonte le temps jusqu'à la Préhistoire avec les techniques les plus récentes (www.lascaux.fr). *Aubusson* est synonyme de tapisserie, inscrite au Patrimoine mondial, avec la nouvelle *Cité internationale de la Tapisserie*, pépinière d'artisans en arts textiles, qui expose cinq siècles de créations et se tourne résolument vers l'art contemporain avec la réalisation de tapisseries et tapis inspirés des dessins de Tolkien (www.cite-tapisserie.fr). À Poitiers, le *Futuroscope* in-nove chaque année. Cette fois, l'«Extraordinaire voyage» dédié à Jules Verne procurera des sensations inégalées à ses pratiquants (www.futuroscope.com). N'oublions pas la Côte atlantique avec Arcachon, les îles de Ré et d'Oléron, Biarritz et le Pays basque. Et le Marais poitevin, Limoges, le Périgord, sans oublier enfin les produits du terroir !

Cité du vin

Lascaux

Saint-Émilion

INFO

Consultez le site du CRT :

www.nouvelle-aquitaine-tourisme.com

Contact presse : eva.lemaire@nouvelle-aquitaine-tourisme.com

Un Martin's Hotels à Alden Biesen

© Texte et photo : Gilbert Menne

Alden Biesen, située dans la ville de Bilzen dans le Limbourg, fut la commanderie (Rentmeesterij) principale de l'Ordre militaire et hospitalier teutonique, fondé au 13e siècle qui connut son apogée du 16e au 18e siècles et fut supprimé lors de la Révolution française. C'est dans ce cadre prestigieux, appartenant à la Région flamande, que le groupe hôtelier Martin's Hotels ouvrira en juin 2018 un superbe hôtel 4* de caractère : Hotel Martin's Rentmeesterij, avec accès direct sur le domaine classé qui accueille 200 000 visiteurs par an. L'aile historique abritera 3 suites junior, des salons et salles pour événements. Une aile nouvelle aura 69 chambres, un restaurant, un bar, une piscine intérieure avec wellness et des salles pour séminaires. Une cour intérieure donnera sur un jardin. Lors de son allocution, John Martin souligna le souci de son groupe de privilégier les hôtels de charme et de caractère dans des lieux historiques. En octobre 2017, s'ouvrira à Valenciennes le Martin's Hotel du Hainaut et, en octobre 2018, le Martin's Louvain-la-Neuve.

INFO

www.martinshotels.com

Contact presse : pr@martinshotels.com

Premier vol direct reliant Bruxelles à la Mer Noire et...

© Texte et photo : Karel Meuleman

... au Delta du Danube en Roumanie. Vendredi 30 juin 2017 a eu lieu le départ du vol inaugural opéré par Blue Air de Zaventem à destination de Constanta, ville chef-lieu de la région qui inclut le littoral de la Mer Noire et la célèbre réserve de la biosphère qu'est le Delta du Danube. Méconnues du grand public et seulement à 3 heures de vol de la Belgique, les stations balnéaires aux rives de la Mer Noire se trouvent à la même latitude que la Côte d'Azur et, de ce fait, sont idéales pour passer des vacances ensoleillées et de plus en toute sécurité.

INFO

www.blueair.com et www.maxitours.travel

Nausicaä – Nationaal Centrum van de Zee

© Tekst en foto: Karel Meuleman

Volgens de jongste ramingen zou tegen 2020 zowat 75 % van de wereldbevolking op minder dan 60 km van de zee wonen. Het maritieme leefmilieu staat al onder zware druk en behoudens de nodige maatregelen zal deze nog toenemen. Daarom wil Nausicaä sinds 1991 de mensen meer bewust maken van de nood aan duurzaam beheer van de zee zodat ook de volgende generaties nog kunnen genieten van haar schoonheid en rijkdommen. Het centrum helpt daaraan mee op een leerrijke manier. Het geeft een boeiend beeld van de zee in al haar facetten, ook in haar relatie met de mens. In dit 'Internationale jaar van duurzaam toerisme' van de Verenigde Naties sluit Nausicaä zich aan bij deze thematiek en wil het aantonen dat iedereen kan kiezen voor duurzaam toerisme bij de keuze voor consumptie en vrijetijdsbesteding. In de gebouwen van Nausicaä vind je 5 miljoen liter zeewater, 1.000 soorten vissen in meer dan 50 aquaria, bassins en terraria. De bezoeker zweeft hier tussen droom en realiteit, knap voorgesteld om het zeeleven en al wat de mens daaraan bindt

INFO

www.nausicaa.nl

te ontdekken. In de zomer van 2018 vergroot het centrum aanzienlijk: het wordt daarmee het grootste centrum voor het maritieme leefmilieu van Europa. Nausicaä is aantrekkelijk gelegen op het strand van Boulogne-sur-mer en is het ganse jaar geopend van 9.30 u tot 18.30 u, in juli en augustus zelfs tot 19.30 u. Een bezoek duurt zowat 2 ½ u. Breng ook eens een bezoek aan de rest van de Opaalkust.

Nausicaá

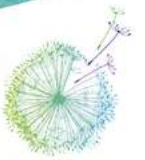
VOTRE PREMIER TOUR DU MONDE !

CENTRE NATIONAL DE LA MER - BOULOGNE SUR MER

NAUSICAA.FR

2017
ANNÉE INTERNATIONALE
DU TOURISME DURABLE
POUR LE DÉVELOPPEMENT

Bezoek aan het Kapittel van Anderlecht

© Tekst en foto's : Patrick Perck

“Zo dichtbij en zo veraf”. Een statement als een gebergte. Sant in eigen land. Idem. Zo toch merken we het nog dagelijks. Als journalisten en als globetrotters doorkruisen we alle windrichtingen en breedtegraden maar we hebben UBJET nodig om pareltjes te ontdekken in onze eigen achtertuin. Dit schreef ik meer dan dertien jaar geleden naar aanleiding van een bezoek aan het Erasmushuis en in feite moet ik deze woorden herhalen want opnieuw bezochten we dit historische pand en pareltje naar aanleiding van een Algemene Vergadering. Maar het zonnetje scheen en de gids (Alexandra) was formidabel. Het wordt duidelijk dat ik het beter zou hebben over het Erasmushuis i.p.v. Kapittel van Anderlecht maar die twee zijn zo verweven met elkaar dat ik mijn titel mag en kan behouden. En Erasmus verbleef inderdaad in 1521 (5 maanden) in dit Kapittel uit de 15^e eeuw en het geheel geeft een getrouw beeld van de tijd van toen. Je hebt de neiging eerst naar de schilderijen te kijken (in de studeerkamer hangen diverse werken niet van alleen maar over Erasmus) maar vergeet toch niet de wandbekleding, de vorm van de ramen en zeker niet zijn boeken. Erasmus verzamelde echte bijoutjes maar geletterd als hij was, waagde hij zich ook aan vertalingen van de

Bijbel. Het Nieuwe Testament vertaalde hij zelfs in het Grieks. Zelfs Engels was aan hem besteed want hij verbleef ook te Oxford, waar hij trouwens Thomas Morus heeft ontmoet. Twee grootheden tezamen: moet vonken hebben gegeven! Terecht Homo Universale! Maar er zijn nog vele snuisterijen die de moeite waard zijn. Breng loupe en notitieboekje mee want de boekwerken liggen achter glas en door de lichtweerspiegelingen moet je wachten tot het bewolkt is. Ondertussen geniet je van de tuin want in tegenstelling tot mijn eerste bezoek (tuin toen nog in aanleg en in winterland-schap) kon ik mij nu verheugen wat kunstenaars met de verschillende percelen hebben gecreëerd. En vooral wat hun bedoeling was. Hier had ik echt de uitleg van Alexandra nodig om er iets van te snappen maar het zal wel aan mij hebben gelegen want ik ben noch bioloog noch kunstenaar. Brussel heeft zoveel te bieden maar vergeet dergelijke pareltjes niet!

INFO

www.erasmushouse.museum

Uitstap naar Mechelen

© Tekst en foto's : Patrick Perck - Karel Meuleman

De laatste jaren kom ik gaarne en veel in Mechelen. Onze oud-voorzitter en goede vriend Walter Roggeman woont er en ik vertoef gaarne in zijn gezelschap. Ook woon ik sinds enkele tijd veel dichterbij want Willebroek-Mechelen is in fietsafstand een peulschilletje. Eveneens kon ik overnachten in de ... hemel. Moet je zeker doen: slapen in Martin's Patershof. Een omgebouwde (en ontwijde) kerk midden in het stadscentrum. Ik sliep er in het oksaal en ontbeet aan het altaar: Champagne recht in de hemel... En nu bracht UBJET een bezoek aan brouwerij Het Anker. Schol!

Je moet het aandurven: bezoek aan enkele zeer authentieke steegjes en buurtjes van Mechelen na... een brouwerijbezoek. Maar organisatie prima hoor: eerst bezoek aan de brouwerij en daarna een ... Gouden Carolus maaltijd inclusief stoverij. Ondertussen was de kille ochtendregen verdwenen en scheen een aangenaam aandoend zonnetje. Opgewarmd voor de stadswandeling! In beide gevallen (brouwerij en stadstocht) ongelooflijke

goede gidsen! Pluim! Maar eerst Gouden Carolus – waarschijnlijk het beste bier ter wereld... – onderzoek. Onze gids, Joris Gulders (bekijk zijn bewieroking op de site van De Vlaamse Televisie Academie), heeft ons allen verbaasd met zijn anekdotische verteltrant. In UBJET hebben wel al wat brouwerijen bezocht maar deze staat toch met stip. Het begon met de begijntjes (begijnhof in de onmiddellijke buurt) die begonnen te brouwen uit

De koninklijke manufactuur van wandtapijten De Wit

Hier val je spontaan knielend neer.

Gouden Carolus wieg

gezondheidsoverwegingen! Water van zeer slechte kwaliteit dus om niet ziek te worden moest je... bier drinken. Karel de Stoute heeft het geweten want hij voerde een nieuwe taks in: taksvrij bier! Leve de gezondheid. De reden waarom Gouden Carolus donker is ligt dan weer aan Keizer Karel zijn goestingske (zie je nu waarom het bier Carolus heet?). Men heeft trouwens nog verschillende bestelbonnen teruggevonden van karrevrachten (letterlijk met paard en kar) ladingen voor Spanje (Spaanse Nederlanden weet je). Maar de begijntjes stierven uit –geen nageslacht uiteraard – en toen werd het geheel verkocht aan de familie van Breedam uit Blaasveld. En nu nog steeds, we tellen reeds de vijfde generatie, wordt er daar whisky gestookt. Hier achter de hoek. Als mijn raam open is, word ik high. Vroeger waren er in Mechelen alleen al meer dan 50 brouwerijen... En nu kan brouwerij Het Anker niet meer uitbreiden want helemaal ingebed in de stad. De mouttoren bijvoorbeeld is beschermd en dus wordt hier ter plekke nog 100 hl bier gebrouwen maar de bottelarij ligt in Mechelen Noord (industriepark) en dus een va et vient van vrachtwagens. Mijn suggestie van met pijplijn te werken valt niet in goede aarde en ik die dacht reeds een klein aftappuntje te kunnen aanbrengen... Zo wordt heel het brouwproces deftig en ludiek uitgelegd maar het gezelschap wil proeven en samen met uiteraard een Gouden Carolus stoverij wordt er deftig op los geproefd. En zo konden we kennis maken met Maneblusers (Herfstbok, Lente, Wit...) en de verschillende Gouden Carolus-pareltjes. We kunnen nog wel maar de gidse, Marie-Louise, wacht voor de stadswandeling, en deze dame deed ons pareltjes ontdekken die een uitstap naar Mechelen meer dan de

moeite waard maken. Wist ik veel dat er hier ooit meer dan 1.800 begijntjes “devoot” leefden en dat het laatste exemplaar in 1993 “devoot” afscheid nam van het aardse leven en dat in 1460 Karel de Stoute hier zijn Blijde Intrede hield. Trouwens het verschil tussen Klein begijnhof en Groot begijnhof heeft niets met de uitgestrektheid te maken. Klein begijnhof was gereserveerd voor de oudjes en de zieken wyl de ‘jeugd’ naar het Groot exemplaar verkaste en dus naar buiten de stadsmuren en dus minder sociale controle. Aan het Groene water zie je in de gevelmuur twee erkertjes. Het eerste gebruikte de brouwer maar het tweede behoorde tot de abt en als een goed Christen had die pal, boven dat erkertje zijn ‘gemak’ gemaakt. Praktisch: behoefte gedaan en gelijk naar buiten gekieperd in ’t water. Maar dit was dan weer niet zo positief voor het gebrouwen gerstenat van de gebuur. In die tijd was er nog een tamelijk groot getijdeverschil en dus werd er een Salomonsoordeel geveld. Bij vloed mocht brouwer water tappen voor zuiver bier en bij eb mocht abt kakken... Het stadhuis (de oude lakenhallen) is echt de moeite waard en zo ook de kathedraal met zijn... 97 meter hoogte (moest oorspronkelijk een fiere 167 m de hoogte in maar werd nooit afgemaakt). En enkele jaren geleden werd er in Mechelen nog een stadsreferendum gehouden om te weten of er nu (opnieuw) een uurwerk op de toren moest aangebracht worden. Op een toren die 70 meter korter is dan ooit getekend... Ooit schreef Gimycko:

*“k Zèn van Mechelen
Daor zèn ‘k geboren
Tussen Zenne en Dâle
Daor onder den toren !”*

Krankenstraat (in de 16de eeuw Toverstraatken) is genoemd naar het ziekenhuis, waar nu de brouwerij Het Anker is gevestigd.

A tourist takes a picture... in Canada (and a free gift!)

.....
© Text and photo : Karel Meuleman
.....

Lake Louise in the Canadian Rockies is one of the most photographed places in the world. It is fed by a glacier and therefore the water is emerald green and azure, ideal for beautiful pictures. It was there in the year 2012 that I first saw someone take pictures with an Ipad (it looked somewhat ridiculous) and also for the first time I saw a drone shooting images from above. The majestic mountains are reflecting in the clear water as you quietly canoe in the spring. Often there is no wind, and therefore the reflections are perfect in the water. I deliberately chose a non-classic image of the surroundings with the mountains and the glacier. The simple picture exudes the purity of nature and the tranquility of the place. Your eyes focus directly on the red canoe, then they wander off into the greenery

around there: trees and water, almost tone on tone. The morning light in April was ideal to lighten the boat, further proof of the theory of the famous Belgian photographer, Michiel Hendrickx: 'The best light is the backlight' (also the title of one of his photo books).

PS. A free gift for the amateurs: you may use the picture as a background on your computer, tablet or smartphone; just send me an e-mail: Karel.Meuleman@telenet.be.

INFO

.....

- www.banfflakelouise.com
- www.canadianrockies.net/lakelouise/nd
- www.discoverlakelouise.com

TRAVELLING NEWS brings the very best with up-to-date information on travel destinations from all over the world to people who love travel! Our digital magazine, which appears every three months, featuring inspiring articles, latest travel news reports, holiday ideas, special offers and more, is sent to thousands of travel lovers.

TRAVELLING NEWS will help the readers to decide where to go on their next holiday.

TRAVELLING NEWS can help YOU, by promoting and publishing your destinations, accommodations, transportation and much more in our magazine.

FORMATS	BASIC RATES/EDITION
Cover 4	500,- €
Cover 2 or 3	400,- €
1/1 page (210 W x 297 H mm + 3 mm bleed)	300,- €
1/2 page (210 W x 148,5 H mm)	175,- €
1/4 page (210 W x 148,5 H mm)	100,- €
Banner	75,- €
Advertorial of 2 pages	500,- €

4 EDITIONS/YEAR: March, June, September, December

Hoofdredacteur Rédacteur en Chef-Editor in Chief

Gilbert Menne
Avenue des Buissonnets 54, B-1020 Brussels (Belgium)
gilbertmenne@yahoo.fr – www.ubjet.org

Founders

Jean-Claude Couchard - Walter Roggeman

Editorial Committee

Jean-Claude Couchard, Gilbert Menne, Patrick Perck,
Frans Rombouts

Contributors

Claudine Clabots, José Burgeon, Jean-Claude Couchard, Patrick De Groot, Maïté Lanthin, Gilbert Menne, Karel Meuleman, Patrick Perck, Walter Roggeman, Frans Rombouts, Jempi Welkenhuyzen.

